Vol. II

T. D. R. C. 576

R. R. No: 4 3: 1-1906

இராசவல்லிபுரமென
[illegible]
திருப்பணிமாலையும்
பதிகம்

©

123.38.211975
N05
83185

No. 43
1-1906

OFFICE OF THE REGISTRAR
17 JAN 1906

43 43/2

-1906

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராசவல்லிபுர மென்வழங்கும்

செப்பறை மான்மியம்.

வசனம்.

இஃது

செப்பறைவாசி

சங்கரசுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

(இத்துடன் ஸ்ரீ அழகியகூத்தர் ஸ்தோத்திராட்டகமும்

திருவாவடுதுறைச் சிவஞானயோகிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி தோத்திரமும்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.)

முதற்பதிப்பு

[illegible] பொருளுதவிகொண்டு

இந்நூலாசிரியரவர்களால்

திருநெல்வேலி

அருள் இஸ்லாம் பிரசில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்.

பிரதிகள் 1000

1905

இதன் விலை அணா 3

3185

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

பாண்டிவள நாடதுவே பழம்பதியா மெனப்பரம
[illegible]டமாமணி யருள்செய் யரியதிரு நாடதனுண்
மாண்டதிரு நெல்வேலி வடகீழ்பாற் சுர்தாஞ்சேர்
ந்தாண்டவனூற் செப்பறையாம் ராசைநகர் தனில்வாழ்வோன். (௧)

ஞயமேவு நமசிவய நவேந்திரனற் றலத்துதித்தோன்
பயமேவு சாற்குணமும் பணிகேட்கும் வாகசீர்
தலைமேவு வடிவம்மைச் சார்பின்முயல் வாருளொ
மியன்றேவில் வாழ்க்கையிற னெய்திடுவோன் றிலமையதே (௨)

[illegible]திரண நாமவல்லி காதலன்செய் [illegible]
மடனறுக்கு மிலக்கணமற் றிலக்கியநற் றருக்கமது
வடமொழிதென் மொழிமுதல வாம்புண்டோன் பாசமபதி
திடைநூலும் பொருளுரைவு மெந்நூலும் புராணமுமே. (௩)

முன்றோளி ஞரியற்று முப்பானூன் முறையொழுக்க
மிக்கானி னருகியதா விளிச்சின்றொட் டெலிரெழுதிய
மன்றேமவன் சிரங்கிதிக னுமறித்துத் தெரித்திடுவோன்
செந்தாய்மே தாந்தாமே திருவடிவொன [illegible]யான். (௪)

சிவமாகுங் கண்மணியுந் திருநீறு மைந்தெழுத்துஞ்
சிவமாகும் பொருளாகக்கொண்டொழுகுந் திருவுடையோன்
சிவமாகு மடியவர்தஞ் சிலமுற்று முணர்ந்துடையோன்
சிவமாகு[illegible]யன்முன்றோப் பின்றெருகுந் தெளிவுடையோன். (௫)

923:38, 2H75
N05
83185

என்றொன்றுன் கொல்லென்னுஞ் சொன்னிகழ்த்தி யவையத்தின்
முன்னுதவு தந்தையினுக் காற்றுதவி முற்றியுளோன்
தன்னின்ற பொழுதினினும் பெரிதுவப்பித் தோன்றுயைப்
பின்றான்றே னெனக்கேட்பித் தறிக்க மகப்பேறிதுவே. (௬)

நீலகண்ட தேசிகனார் நீண்டநாண் முன்னியற்று
நூலகண்ட பாடியத்தை நுனித்துமொழி பெயர்த்துள்ளோன்
மேலகண்ட கதைவடிவி னியற்றினென்மிகும்பிரம
ஞலகண்ட னிகர்குத னியற்கைதை யவையிரண்டுமே. (௭)

செப்பறைய வனலீச்சி தேயுவறி வாருளமுற்
செப்பறைய மறைமுடியன் சிரமாலை மழுவுமுதற்
செப்பறைய சரக்குமனத் தருணைமுனி திருவருடஞ்
செப்பறைய தனாசையி றிருக்கூட்டச்செறிவுடையோன். (௮)

காசிசிதம்பரங்காஞ்சி யாலவா யருணைமுதா
காசிசிதம்பரங் காசிக் கங்கைவரும் பதியாகுங்
காசிசிதம்பரமாரூர் காளத்தி யாலவனங்
காசிசிதம்பா மூர்த்தி தலந்தீர்த்தங் காண்முறையோன். (௯)

[illegible]
கில்லாஅத் தொழுமயனு மேர்வாய்த்தோன் கல்வியின்பங்
கல்லாத வுலகுறுத்திக் களமுறப்போன் கற்றுளரை
யில்லாஞான் றன்னுவிப்போ னியைதருஞான் றவைப்பிப்போன். (௰)

வேறு

காதலித் தறஞ்செய் வார்க்குக் கவசமுங் கண்ணுமாகி
யாதுலர்க் கன்னை யாகி யத்தனு யடிக ளாகி
யோதுவிப் போனு மாகி யுடன்பிறந் தோனுமாகிக்
காதிடுந் துன்பமெல்லாங் கண்ணிமை யொத்தெனக்கும். (௰௧)

வேறு

மைஞ்ஞான்ற கண்டனடி மனம்வாக்குக் காயத்தா
னெஞ்ஞான்று மெண்ணல் செப்பலி யற்றலய ராதேய்க்கு
பொய்ஞ்ஞானக் கலைபோக்கிப் பொருளொப்பா நீர்பாய்ந்தி
மெய்ஞ்ஞான வினைவு சிவ வனுபூதி மேவியுளோன். (௰௨)

வனிக்காடுங் கூத்துடையோன் மாநகர் வாசிகன்
முனிக்காடு மைவிசத்தின் மொழிகுதன் வடமொ
தனிக்காதை தமிழ்மொழியிற் றருகவெனத் த[illegible]
லினிக்காது பிறகனவன் இனியகதை வழ்வது[illegible] (௰௩)

வேறு

நங்கையுமை யீசன் தொழிவாரி யானுலகை [illegible] [illegible]ந்தோர்
ம[illegible]கைதன்னு ஞயிரிழந்த வனிகனுக்கா வுயி[illegible] [illegible] வாய்மை [illegible]
[த்தோர்
தங்கைகட்ட முடிதிருத்தித் தலைவர் முடியுந் [illegible] தலைகளைம் வா
[யந்தோர்
அங்கணில முழுகோலா னரசர்கோல் செங்கோலா வனிக்கு நீரார். (௰௪)

இங்கிவர்யா ரெனிற் காத்தா ரெழில்தரு விலைவிதந்தல் வேதவானோ
சக்க[illegible] குலதிலகராய்க் கார்காத்தா ரெனப்புகலுங் காட்சியிக்கார்
அந்தவர்தம் பெருமைசொல வனைத்தனுக்கு மரியதவர் குலத்துளான்
[றேன்
சங்கரசுப் பிரமணியன் புலவர்சிகா மணிசைவத் தலைமையேனை (௰௫)

பார்ப்[illegible]தியம்மை பயந்த விலைன்றென்மொழியுட்
[illegible] தவிந்நூல்வேண்டும் பெரிதுமே-யார்க்கு[illegible]
[illegible]றவானன் திருக்கூத் துலகருந்
[illegible] [illegible]பதிகல் லவை. (௰௬)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

செப்பறை மான்மியம்.

உபோற்காதம்.

இந்திரன் முதலிய இமையவர் பதங்களும், அந்தமிலின்பத்தநிலைவீடும், நெயிபயிரெய்தற் குரியமார்க்கத்து, உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட அறவாயின் மூன்று அவை மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமென்பனவாம். அவற்றுள்;

மூர்த்தியாவது;—படைப்புக் காலந்தொட்டுத் துடைப்புக் காலமட்டும் நிலைபெறுடைத்தாய், வழிபட்டார்க்கு [illegible] இலிங்க [illegible]சடமாம்.

இலிங்கம், தோற்றமொடுக்கம், முதலிய ஐந்தொழிலானே, உலகத்தைச் சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டு அவ்வைந்தொழில் செய்யும் முதல்வனுக்கு, வடிவமின்றியமையாமையின் அவன் வடிவம் மூர்த்தியெனப்படும். அநாதி முத்த சித்துருவெனப்படும். அனற்பஞானத்தொழின் முதலுடையனாய் அப்பசுபதி, கட்டு, வீடு, எழுவாய், இறுவாய், பரதந்திரமாதல் முதலிய குற்றங்களின்றாய், சுவதந்திரம், முடிவிலாற்றல் முதலிய குணங்கள் உடையனாகலின், அதிபெருமைச்சித்துருவென்னப்படும். அற்பஞானத்தொழின் முதலுடைய நம்மனோரது ஏகதேசப்படுந் தநுதியுடைய மாயாவடிவம்போலாத, ஏகதேசப்ப[illegible]ததியில்லாததனது சத்தியானே, விகாரமுறாது,

தானினைத்தவொரு திருமேனிகொள்ளும். அற்றேல் அக்குற்றங்களிலனாய அவன், உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லனாமாகலின், உருவங்கொடலாற் போந்தபயனென்னையெனின், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் பசுவருக்கம் இரண்டும், முறையே, முன்னிலையினும், படர்க்கையினும், நின்றுணர்த்தினன்றி, உணரமாட்டாமையின், அவை பொருளியல் புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு, வேதாகமங்களைக் கோவைப்படச் செய்தற்பொருட்டும், அவற்றைக் குருபரம்பரையின் வைத்தற் பொருட்டும், திருமேனி ஒரு தலையான் வேண்டப்படுமென்பது. அதாஉயிரின் பொருட்டுக்கொண்டதோர் அருள்வடிவமாகலின் அவன் சித்திதனாயினும், அசித்திதனேயாமென்பது. அற்றேல் வாக்குமனாதீதகோசரமாய அவ்விறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியும், சுத்த தத்துவ புவனத்தினன்றி [illegible] வைகுதலின் [illegible] அவனை அன்புள்ளார் கண்டு [illegible] வைகும் அவ்விறைவன் புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாதாரமாகக்கொண்டு நின்றும் அகத்தேயுயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும் அன்புள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுமாகலின், அஃதறிந்து அவ்விடங்களில் வழிபடுகவென்பது. அவன் இங்ஙனம் தனதுசத்தியுட் காணப்படும் வடிவங்களெல்லாம் தானேதானாய் தம்முள் வேற்றுமையின்றி நிற்பன். அவ்விறைவன் இவ்வாறு சத்திசிவமெனத் தன்னுள்ளே, இருவேறுவகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலானன்றே, இருவேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்கள் அனைத்தும், குறியானும், குணத்தானும், ஆண்பெண்ணென, அவ்வவ்வியோனிக்கண், இருவேறுவகையாயடங்கி, தம்முட் கூடிக்களித்து வாழாநின்றன? ஆ

கலின், இங்ஙனமாய வாழ்வெல்லாம் சிவசத்திமெனாந்தனு ஞயவாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செல்வம் இலிங்காங்க பாங்கமாம்படி, சிவமும், சத்தியுங்கொண்டருளிய, ரூபாரூபமெனப்படும் பீடலிங்கவடிவமே, அங்ஙனம் இருவேறுவகைப்படலைத்ததனை, கண்கூடாய் அறியச்செய்தன்றென்பது. இஃதறியாதபிணக்குடைய பேதையர் என்கடவர்? அம்மட்டோர்க்கு ஒருவாற்றானுமுணர்த்தல் வாயிலின்றாமென்பது. ரூபாரூபமாவது:—அருவமெனப்படும் நுட்பப்பொருள் உருவமெனப்படும் தூலவத்தை எய்துப்போது, அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தாவிசேடமாம். ஆகலின் அவ்வடிவம் மூன்றும் வேறுபொருள் அன்மையின், நந்தம் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணைவடிவமேயாமென்பது. அற்றேல் அஃதவ்வாறு தனியாகனமெனின்? உலகத்தோர் எட்டவொழுகும் ஒழுக்கமுதலிய நன்மைகளுடையனும், அவற்றை மறுதலித்த தீமைகளொழிக்கி ஒழுகுவான் திருவருளுக்கு தன் கருத்தாக இயைந்தொழிந்துவரு, மனம், மொழி மெய்களான் வழிபாட்டொழும் செயலாகிய அறமும் உளதாயின், முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளாய சிவபிரானே, அத்தெய்வமாதலின், அச்செயலை ஏற்றுக்கொண்டு பயனுதவுமென்பது. அற்றேல் வழிபட்டார்க்கு வழிபட்ட அவ்வத் தெய்வமே, பயன்கொடுக்க வற்றென்றாற்படும் இழுக்கென்னையெனின்? நால்வகை யோனியுள் ஒரு யோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாம் பசுவருக்கம். அவ்வாறு பிறந்தவில்லையாது? அது பதிப்பொருள் என்றுபதி சொன்னேன், எனக்கிரையாளான் வேற்றுமை புரியவாராத அவ்விரண்டிற்கும் தம்முள் வேற்றுமை அறியக்கிடப்பதாம். அற்றேல் பயனளிக்கும் அப்பதிப்பொருள், மாயோன்

முதலிய வினைத்தேவருள் ஒருவரெனக் கோடுமெனின், அத்திருமான் முதலிய வினைத்தேவரெல்லாம், பிறந்திறக்கும் பசுக்களெனக் கேட்கப்படுதலானும், பதிப்பொருளாய சிவனுக்கு அஃதின்றென்பது யாண்டானுங் கேட்கப்படாமையானும், சிவனொருவனே வினைவயத்தனாதலின்றி, அவ்வத்தேவ[illegible]ன்று, உயிர்கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லுவன். இங்ஙனமாகலின் வினைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பதூஉ மேனை போதரும். அற்றேல், ஒருவரை வழிபட, மற்றொருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத்துக் கண்டிலமாலெனின், அறியாது கடாயினாய்; பசு பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினோரை, இம்மைக்கண் வழிபட்டோர்க்கு, பயன் [illegible] வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அது காரணமாயன்மையதென்க? சண்டிக் அவ்வாறுதல் அமையும். அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி [illegible]பயன்கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின், அவரும் அதற்கு வல்லுநர்போலுமெனையெனின்? அற்றன்று: அரசனையே அமைச்சர் முதலாயினோர் மாட்டு [illegible] பிறர்க்களிக்குமாறுபோல, முதல்வனே தன்னினையே, தன்னினைவழி நிற்கும் அக்கடவு[illegible]வைத்துப் பயன்கொடுக்கும். அவ்வாறன்றி, தாமே வினைத்தொடக்கிற் பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறருக்குப் பயன் கொடுத்தல் மாட்டாமையுடையதென்றது. இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் வினைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாட்டினையும், ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படும்; படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்லோர் அறமும், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பதுபோதருதலானும், புண்ணியமாவது வேத

கமங்களுள் அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் கிரியாகலாபங்களும், ஒன்றினும் விருப்பிலனாயும், உயிர்கள் மாட்டுக் கருணைபூண்டு விருப்பஞ்செய்யுமூர்த்தியென்பபடும் அவ்விறைவன் திருவடிப் பூசனையே, ஒரு தலையாகச்செய்யற்பாற்றென்பது. அற்றேல் "சராசரமாய் இவ்வுலகம் தேவதேவனது சரீரமாம்; பசுக்கள் பாசத்தடிப்பானே இப்பொருளை அறிகிலர் அறிவு அறியாமை வடிவமாகிய எல்லாவுலகமும் வியாபகனாய லோகபிதாவினது வடிவம். இப்பொருட்கண் ஐயப்பாடு இன்றாம்; என்னை? உலகமெல்லாம் அவன் வசமாகலின்" என்னும் புராணவசனத்தானும் பிற திருத்தாண்டகத்தானுமெல்லாம் அவனெனக் கூறுதலானும், திருவுருத்திரத்துள், பகுப்பில் [illegible]ில் பொருள் எல்லாவற்றையும், தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபா[illegible]றுதலானும். சண்டுதனை [illegible] திரையே விதந்து கொண்டு[illegible]ய தோற்றுக்கெனின்? மரத்தடியின் கண் வார்த்த நீரானே, அதன் [illegible]னெல்லாம் வளருமாறுபோல, அவன் பூசையானே அவன் சரீரமாகிய உலகம் வளருமென்பது. அல்லதூஉம், பசுவினது சரீரமெல்லாம் வியாபித்தபால், முலைவாயில் ஒன்றானேயே வெளிப்படுமாறுபோல. இருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனியின் கண்ணேயே, எங்கும் உருக்கமாய் ஒன்றாக பரனே வெளிப்பட்டருளுவன். ஆகலின் அம்மேனியினன்றி அடிப்பட்டுவரும் அன்புவினையாமையின், ஆண்டுச் செய்யும் வழிபாடே கருமேனி கழிதற்கேதுவாய், அத்துவித ஞானத்தை நிலைபெறச் செய்து வீடுபேற்றைப் பயக்குமென்பது. சண்டு பூசையென்றது உபலக்கணம் என்னை? வினைத்தலைமையில் பணிகளும் அடங்குதலின்.

இனி, தலமாவது:—தன் மாட்டுத்தோற்றன் முதலி.

யன செய்யும் உயிர்க்கு வீடு பயப்பதோர் நிலவிசேடமாம்.

இனி, தீர்த்தமாவது:—தன்பாட்டு ஆடல் முதலியன செய்யும் உயிர்க்கு வீடு பயப்பதோர் சலவிசேடமாம்.

படைப்புக்காலத்து, இறைவன் இம்மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமாய திருமேனிகொண்டு, அவற்றுள் முன்னையதைப் பூசித்தல் தரிசித்தல் முதலியன செய்யினும், இடையதன்கண் தோன்றல், பரித்தல், காண்டல், வசித்தல், நினைத்தல் முதலியன செய்யினும் பின்னையதன்கண், மேற் முதலியனவாய் அங்ஙனஞ் செய்யினும், அதன்கண், மனிதர் முதலியோர் ஆடல், பருகல், தீண்டல், தெரிதல் முதலியன செய்யினும், அது பாய்ந்து விளைந்த நெல் [illegible] தல்களை அவ்வுயிர்கள் நுகர்தல் முதலியன செய்யினும், சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அருச்சனை, அபிடேகம், நிவேதனங்களுக்குதவுதாய, மரம், பசு, நெல் முதலியன தோன்றினும், பணிசெய்தற்குரிய மனிதர் முதலிய சரீரங்களாய் உளவாகப்பெறினும், இன்னும், இன்னோரன்ன பிறவழியானும் வீடு பயத்தற்கேதுவாய் சிவபுண்ணியங்களை அளிக்கும்.

ஆகலின் இவ்வறவாயின் மூன்றுமறிதல் உயிர்கட்கின்றியமையாதாம். அவை இந்நூலுட் கூறப்பட்டன.

அவை பெரும்பாலும், வடமொழி தென்மொழிகளில் செய்யுணடைக்கண் உண்மையானும், அவற்றை ஆதலிப்பார் இன்மையானும், மிக்கபொருள் வாசிற்கேதுவாகாமையானும் அவற்றைக் கற்றுணர்வோர் மிகவும் அருகிவரும் இக்காலத்து, அவை கற்றோர்க்கன்றி மற்றோர்க்குப் பயன்

படாவாகலின், இச்செப்பறைத் [illegible]மான்மியத்தினைச் செந்தமிழிற் செய்தல் வேண்டுமென, இத்தலவாச முடையார் கேட்டுக் கோடல்பற்றி அதனுக்குடன்பட்டு, ஆறுமுகநாவலரவர்கள் முதலியோர், மேற்கூறிய ஏதுக்களான் இவ்வசன நடையே நன்றென, எடுத்தாண்ட வழியே வழியாக, எனது சிற்றுணர்விற்கு புலப்பட்டவாறே செய்தனென். இம்மான்மியம் வடமொழியுள், சிஞ்சாவன மான்மியம் கூறுமாற்றாற், உடன்வைத்துக் கூறப்பட்டுளது. இதனை அநுசரித்துத் தென்மொழிப் புராணமொன்று, காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாத தேசிக சந்தானத்து, சங்கரலிங்கதேசிகரவர்களாற் செய்யப்பட்டுளது. அவை தம்முள், ஒரு தலைப்பட்டு [illegible] விரவிக்கிடந்த இம்மான்மியம் மூன்றனையும், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தமென இம்முறையே பகுத்துவைத்தும், விரிதல் இன்றியமையாதாய்ச் சுருங்கிக் கிடந்தவற்றை, புராணங்களுட் பிறவுங் கண்டு விரித்தவாறே விரித்தும், வேண்டாது விரிந்தவற்றைச் சுருக்கியும் இன்னோரன்ன பிறவழியானும், இந்நூல் செய்யப்பட்டுளது. இதன்கண் உளவாய சொல்வழுஉக்களையும், பொருள்வழுஉக்களையுங் களைந்து சீர்திருத்தஞ் செய்ததூஉமன்றி, சிறப்புப்பாயிரம் ஒன்று செய்துபரிகரித்த யாழ்ப்பாணம் சிதம்பரசாஸ்திரிகள் செய்துள்ள நன்றி மிகவும் பாராட்டற்பாற்றேயாம். இவ்வுபோற்காதத்துள் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் நீலகண்டபாடியம், பரிமேலழகருரை, சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தி, மாபாடியம் முதலியவற்றான், கண்டவும் பிறவுமாம். "எழுத்தாப்போலியும் எழுத்தெனவாகுவ" என்றவாறே எனதிவ்வசனப் போலியையும், கேள்வியரன்மைத் தோர்கைக் கொள்வரென்பதுபற்றி, எழுதத் துணிந்தேன்.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை

செப்பறை மான்மியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

காப்பு.

ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்யு மழகிய கூத்தன் வைகும்
வானந்தம் பரவு சீர்த்திச் செப்பறை மான்மியத்தைத்
தேனுந்திர் வசன மாகத் தென்சொலி லுரைத்திடற்கு
ஞானந்த வருளா மியானைத் திருப்பத [illegible] முன்னுவாம்.

சுந்தரதாண்டவர்.

சுந்தர சிறந்தன் கலைமகள் காந்தன் முதலினர் தொழு குவித்தேத்த மங்கா சியர்க்குந் தனச்சிவ காம வல்லிநன் மகிழ்வொடுநோக்க, வந்தர வரகப் புலியுரு முனிவ ரஞ்சொ டுந்துதிப்பச்செப் பறையுட், சுந்தர மமைந்த தாண்டவம்புரியுஞ் சோதிதன் றுணைப்பதந் தொழுவாம் (௧)

சிவகாமவல்லி,

வேயாகுந் தடந்தோளுங் கோகனகத் திருமுகமும் விளங்கு கஞ்சச், சேயாகும் பதமலருங் கொண்டடியார் சென்ன நோய்தீர்க்கும் வண்ண, மேயாத கவலைபளாய்த் தனுகரண போகமெலா முதவுவித்துத், தாயாகி யருள் புரியுஞ் சிவகாமவல்லிநற்று டலைமேற் கொள்வாம். (௨)

நெல்வேலி நாதர்.

குணவரபூ டணன் மனுநால் கோடாத கோல்செலுத்திக் குலைபத்துட், டளாவரிய சிவபத்தி தன்னினிலையால்

[illegible] ஐயனத் தக்சே பறைக் [illegible] கர்முழுதுங் கண்ட வழு திக்காச்செப் [illegible] கன் வந்த, பவாவரவை கங்கணத்த னெல்வேலி நாதனடி பணிந்து வாழ்வாம். (௩)

காந்திமதியம்மை

தென்மணி மூரல் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் சிந்தூரந் தன மெனவாய்த்து, மின்மணி யனைய கண்டிகை புனைந்து மேகலை சிலம்புறுந் தெய்வப், பெண்மணி சிறங்குஞ் செப்பறை நெல்லை யகப் பிஞ்ஞகன் றனக்குக், கண்மணி காந்திமதியம்மை சரணங் கருத்திடை யிருத்தியாந் தொழுவாம். (௪)

அக்கினீசுரர்.

செக்கர்வா [illegible] சடிலன் றன்னரு ளுருவைத் தீவிர வன்புடையவர்க்குக், கைக்குளார் நெல்லிக் கனியெனக் காட்டுங் கண்ணுதல் பெண்ணொரு கூறன், விக்கினந் தவிர்த்தருளுஞ் செம்மலைப் பயந்த விண்ணவ னிராசை [illegible] யக்கினீசுரன் பொற் பாதபங் கயங்க [illegible] ளிருத்தியாம் பணிவாம். (௫)

[illegible]ண்டநாயகி.

மழைபுரை குழலும் வதனபங் கயமும் வல்லியை மானுமெல் லிடையும், முழுமைபொருஞ் விழியுந் தனி [illegible] கலைபு முயர்தனக் [illegible] தரித்த, [illegible] ராசை [illegible]ளாண்ட நாயகி [illegible] சிரமேல், விழைதரு [illegible] பிழையாய்ப் புனைந்தியாம் பிறப்புள் வீழ்ந்திடு [illegible] வாய் (௬)

செல்வவிநாயகர்.

தந்தா வளத்தின் முகத்தானைத் தடக்கை [illegible] கனிந் தொடுத்தானை, யிந்தார் முடித்தார் [illegible] புத்தி [illegible] தாம் [illegible]டையானை, மந்தா ரகத்தின் [illegible]

கமலத்தாள், வர்காரம்பி அரு... செல்வப் பதவை வணங்கிடுவாம். (௭)

சுப்பிரமணியர்.

குயிலுமொழிலார் பஞ்சைந்தளுங் குடலிடுத்த கர்முட் கூத்தாடிப், பயிலுங் குயின்றிக் கிறைவனை வலாரி மகட் குப் பதிதன்னை, யயில்வேல் கரத்து தரித்தவனை பழமர் வள்ளி காதலனை, மயில்வா கனத்துப் பிள்ளை தனை வணங்கி மதித்து வாழ்த்திடுவாம். (௮)

நந்திபெருமான்.

சீலக் கயிலைச் சிலம்பதனிற் சிவபிரான் பதகமலஞ் சாலக் காண்டல் வேண்டுமென வொரு ... கொருவர் தா முந்தி, மேலக் கடிது செறு நெருக்கா வெல்லிவார்தமையும் விலக்கிடுவான், கோலக் கையிற் பிரம்பு கொள்வோன் குரு தாட் கமல மலர்போற்றி. (௯)

... மயாசாரியர்.

மயிலைத் தலத்து வென்பினைப் பெண்ணுருக்கும்வள் ... பதம்போற்றி, ... ற் கடந்தொழுங் கழல் போற்றி, ... மகன் கொழுநன் ... திட்டோன் ... ற்றி, பெயிலைப் புலை ... பெருந்துறைக்க ... பெற்றோன டி போற்றி. (௰)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

... போகநாய் செய்த பிரான் பதம் போற்றி
... சித்தியநாய் செய்த நந்தி கழல்போற்றி
... ன சம்பிரதஞ் செய்த திரு வடி போற்றி
... நகரசஞ் செய்த சிவன் றுள்போற்றி. (௧௧)

நூற்பயன்.

சிற்பரன் மன்றாட் கூத்தலன் கருணைத் திவ்விய சேத்திரமான, அற்புதமிகுமிச் செப்பறைச் சரிதமன்பொடும் வாசிப்போர் கேட்போர், புற்புயக் கொங்கை யுமையொரு பாகப் புண்ணியன்றன் னருளுருவாம், பொற்பதமிழனுறை குவ றுண்மை புகன்றன மையமொன் றிலையே. (௧௨)

முதலாவது

புராணவரலாறுரைத்த வத்தியாயம்:—

தவஞ்செய்தற்கோட்டற்குத் தகுதியாய, எல்லாவாழ் வுகளும் நிறைந்தோங்கிய நைமிசவனத்துள், சௌனகன் முதலிய முனிகணங்கள், சத்திரவேள்விசெய்து முடித்த தொன்று, திருமாலின்றோர் கூறாய வியாசமா முனிவனது, முதன்மாணாக்கனுயுள்ள வனும் உம் புராணக் கலை இரகசியமாய மெய்ப்பொருளை நன்குணர்ந்துடைய வனுமாம், மேம்பாடுடையவனுமாகிய ... சிறப்புடையவ னுமாய சூதமாமுனிவன்; ஆண்டெழுந்தருளினன். சிவா னுபூதிச்செல்வனுய, அம்மாமுனிவன்வருமாற்றைக்காணப் பெற்று, ஆனந்தக் கடலுளமுழ்ந்தி, அந்நைமிசவனத்துள் ளவருமுனிகணங்கள், எதிர்கோடற்குரிய முறையானே எதிர்கொண்டு அழைத்துக்கொடுபோந்து, தகுதியுடைத் தாய ஆசனத்தின் கண், எழுந்தருளியிருக்குமாறு செய்து அருக்கியமுதலிய உபசாரங்களெல்லாஞ்செய்து, பலவேறு வகைப்பட்ட தோத்திரஞ் செய்துவணங்கி, மிக்கதாழ்மை யால் முன்வருமாறு வேண்டுதல் செய்கின்றனர்: புண்ணி யப்பொருளை ஒருவடிவெடுத்தாலொத்துவிளங்கும், முனி வர்பெருமானே! சருவலோகைகநாயகனுய பரமசிவனது பிரியமாய சரிதாமிர்தங்களை, நாமெல்லாம் செவிவாயா

னே பருகுதல் செய்து, மூவகைத்துன்பமாய தாகந்தணிந்து, திருத்தி யெய்தப்பெற்றும். காளகண்ட வடிவுடைய னாய பரமசிவன், திருக்குற்றாலத்துள், எழுந்தருளியிருந்து அகத்திய முனிவனுக்குச் சிவத்தல மான்மியங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஞான்று, அவை தமமுடன்றாவத்துக் கூறி யருளியதாய், தனக்கு ஒப்புயர்வில்லாத செப்பறை மான்மியத்தினை, அடியேங்களுய்யுமாறு கருணை கூர்ந்து, திருவாய்மலர்ந்தருளுக எனத் தெரிவித்தனர். தவப்பொருளுடையராய அந்நைமிசவனத்து முனிகணங்களது, வேண்டுகோட்கிரங்கியருளி, சிவனடியார்க்கெல்லாம் முடிமணியாய அச்சூதமாமுனிவனும், பேரின்பக்கடலுள் மூழ்கி, அன்பர்மாட்டவாவுடைய வனுமாகிய, பரமகருணாநிதியுமாய பரமசிவனது திருவடித்தாமரையையும், பிரமதேவதலைப்பட்ட தன்னாசிரியனது திருவடித்தாமரையையும், சிந்தித்து வணங்கி தற்போதமிழந்து அருட்போதமுடையனாய்க் கூறலானெருடங்கினன்.

சௌனகன் முதலிய முனிகணங்களே! முன்னொரு ஞான்று, வாமதேவ முனிவன் மாயோனுலகினைத் தலைப்பட்டு, இலக்குமிதேவியோ டெழுந்தருளியிருக்கும், திருமாலினை வணங்கி, அனந்தமென்னுந் தனவாயதோத்திரஞ் செய்து நிற்புழி, அத்திருமால் அவனை நோக்கி, வாமதேவ முனிவனே! நினதிச்சை என்னை? எனக்கடாவியருள, அவனும் கபிலன் முதலிய முனிகணங்களாலுங் காண்டற்கரிய நினது திவ்வியதரிசனத்தினும் விசேடித்தது பிறிதொன்றின்மையின், நினது பாததாமரையின் கண்ணும், பரமசிவனது பாத தாமரையின் கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் பிரிவறுது வைக்கும் அன்பினையே பெறுவான் இச்சிக்கின்றனன். அதனை அருளுகவென வேண்டிக்கொள்ள

அவனும் நீ வேண்டியாங்கே, முன்னையதாய வரத்தினைத் தந்தருளினேம், பின்னையதாய வரத்தினை எய்திக்கோடற்கிச்சையுடையையேல், சிந்தாரவனத்துட் போந்து, ஆண்டுளதாய காமதேனு தீர்த்தத்துளாடி, ஆண்டெழுந்தருளியிருக்கும் கைலயநாதனை, அருச்சித்து வணங்குக வணங்குவையாயின் அஃதெய்துமெனக் கூறினன்; அல்லதூஉம் கந்தபுராணத்து உபரிபாகத்துளதாய தான வைபவகண்டத்துள்ளவாறே, அத்தலமான்மியத்தினை அவன் அவ[illegible]க்குக் கூறலுற்றுழி, அதன் ௬-௮-௯-௰௩ ஆய அத்தியாயங்களுள் நீவிர் வினவிய செப்பறைமான்மியத்தினையும் கூறுதல் செய்தனன். அதனை என்னுற்றெரிந்த துணையுங்கூறுவல்; ஒருங்கிய மனமுடையராய்க் கேண்மினெனக் கூறலான்றொடங்கினன்.

முதலாவது புராணவரலாறுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

2-வது தலம், தீர்த்தம் மூர்த்தி மான்மியங்கள் உரைத்த அத்தியாயம்:—

தலமான்மியம்.

திருநெல்வேலி யினுக்கு ஈசான திசைக்கண், பொருநை மாநதியினுக்கு உத்தரதீரங்கரினுள்ளனவும், யாவர்க்கும் புலனுகாமைக்கு நிகழ்வனவுமாய், அங்கப் புத்தேள்தங்கி அருச்சித்தனவுமாய சிவத்தலங்கள் இரண்டுள்ளன. அவை தம்முள் அந்நதிதீரத்தது அண்மைக்கண் உளதாய வொன்றனுள், அக்கிசெய்த பூசைக்குமகிழ்வுற்று பசுவாகிய பரமசிவன், மேம்பட்ட அழகிய கூத்தினைக்காட்டியருளினமையின், திருமால் கூறக்கேட்ட வாமதேவ முனி

னும், பகவானே! தாமரைக்கண்ணனே! அன்பர்க்கு அரு
ள் செய்தற்கண் பேராவுடையவனே! நடேசபிரான் அவ
னிங்கிப்புக்கேட்கு, அவ்வழகிய கூத்தினைக் காட்டியருள்
தற்கு ஏதுவென்னை? அஃது நிகழ்ந்தது எந்நாளது? கேட்
டற்கண் அவாமிக்குடையவனாடம், நின்மாட்டு அன்புடை
யவனாடமாய அடிபெற்று, அவ்விரண்டனையும், அவ்விரு
வேறுவகைப்பட்ட தன்மான்மியத்தினையும், கருணையானே
கூறியருளுகவென வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அவனை
நோக்கி, முனிவனே! அதனை முன்வருமாறு கூறுவல் கேட்
டல் செய்கவெனக் கூறலான் றொடங்கினன்.

எல்லாத்தலங்களினும் மேம்பட்டதெனக் கருதி
மாகிவன் எஞ்ஞான்றும் பெருமானருளிருத்தலைப் பெற்றது
உம், ஆதியிருகயுகத்தின்கண் உளதாயதூஉம், நடேசபிரா
னுக்குப் பேராசிசெய்வதூஉம், உயிர்கட்குத் தரிசனமாக்
கினாயானே, இருமை யின்பங்களையும் பயப்பதூஉம் தெ
ன் செவிவிளைப்பிறும் இன்புள்ளியம் வழங்கப்பால
தூஉம், தன் மாட்டு அன்புடன் எஞ்ஞான்றும் வைகு
வோரை, பிறவிப்பெருங் கடனீந்தச்செய்து, முத்தித்தலை
பெற்றவர்தோர் புணையினை யொப்பதூஉம், ஞானத்
தினை ஒட்டி, பொற்றூணைத்தினைக் காட்டியருமை,
இருளையோட்டி ஒளியைக்காட்டு ஞாயிற்றினை யொப்பதூ
உம், வெளிரானது நீர்வாக்கு பெரு இசகிமிக்களுள் வைத்
து இரசதமென வருணப்பெற்றதூஉம், தன்னை இடைவிடா
துணர்ந்துபெரியோர்களானும், சித்தர்களானும், யோகிகளா
னும், விரும்பிவைக்கப் பெற்றதூஉம், நிறைந்த வளமெல்
லாமையப்பெற்றதூஉம், விக்னேசர், விசாலாட்சி, அன்ன
பூரணி இவர் வைகுதலுற்றி, தென்காசியெனப்படுவதூஉம்,
வெள்ளியம்பலமுண்மை பற்றி, தென்கைலையெனப் புகழ்வதூ

உம், செப்பறையம்பல முன்னையின் தென் திருப்பாலோ
னப்படுவதூஉம், அப்பனுன் இடைவிடாது எஞ்ஞான்றும்
காக்கப் பெற்றுடையதூஉமாய, திப்பியமாய அச்செப்
பறைத்தலத்தினுக்கு ஒப்பதென வைத்துச் செப்புதற்கு
பிறவாய தலங்களும் உளவாமோ! ஆகாவாம்.

நவமணிகளுள் வைத்து வயிரமணி முதன்மைபெற்ற
தும், மலர்களுள் வைத்துத் தாமரையும், சந்திரர்களுள் வைத்
துத் திருமலர் தருகுதாவும், மரங்களுள் வைத்து கற்
பகமரமும், தேவருள் வைத்து மகாதேவனாக மேம்
பட்டு விளங்குமாறுபோல, தலங்களுள் வைத்து அச்செப்
பறைத் தலமும் மேம்பட்டிலகுவதாம். இம்மையாகலின்
அதனை மேவி செய்தற்கு முதலியன, நடேச பிரானைச்
சுட்டி ஒருவன் செய்யப்பெறுவானேல், அவனுக்கு அவை தவ்
வொன்றும், தனித்தனியே அளவிறந்தனவாய்ப் பெருகி
த்தரும் பயனை யிதுவென்று, திருவுளமுந்திய விசே
டங்கள் ஒருவன் ஆண்டு வசிக்கப்பெறுமாயின்
அவன் பெறும் பேறு இதுவெனத் தொகுத்துக் கூறவல்லுநர் யா
வர்? இங்ஙனம் விரும்பி வசித்தலன்றி, விரும்பாது ஒரு
முற்பிறப்பின்கட்டுப்பாடால் வேற்றூர்க்குச் செல்லும் மார்க்க
மத்தியிலானல் ஒருவன் ஆண்டேயிருந்து ஒரு தினம் வசிக்கப்
பெறுவானாயின், அவன் முற்பிறப்புகளில் முன்
செய்தனவாய பாதகங்களும், மற்றுவாய்ந்தனவும் ஒருவன்
காய்ந்த இடைவிடாது செய்த நாட்டினையும் அன்புற்
றுச் செய்த தவத்தாலாய பயனெல்லாம், ஆண்டு அன்புற
றொருக்கு இருவாரினை தொன்மையோடு, சுதலாகுதலே
யாம். ஆண்டு நிகழ்ந்த ஆற்றலின் ஒருவன், செய்மைக்
குள் உணரப்படுவது, அந்த மான்மியத்தினை விளம்புவல்

மாயின், அவன் எல்லாச்செல்வங்களு மெய்தலொருதலை யாம்.

சிவனடியார்க்கு அன்னதானமுதலியனவுடம், தேவா லயம், மடாலயமுதலிய திருப்பணிகளுடம், ஒருவன் ஆண் டுச் செயப் பெறுமாயின், அவன் மனதின்கண் இச்சித்த போகமெல்லா மெய்தப்பெற்று, இறந்த பின்னர்க்கைலை யங்கிரியைத் தலைப்பட்டு, சிவகணங்களுக் கெல்லாம் இறை வனாகும்.

தீர்த்த மான்மியம்

மலையரசன் மகளாய முதல்வியது திருக்கரத்திற் றோன்றிய பொருனை மாநதியினும், மேம்பட்டதென வைத் து ஓதற்பாலதாகுநதி, யாதுமின்றென வேதாகமங்கள் கூறுகின்றன. எல்லாநதிகளும், கிருதயுக முதலிய நான்கு யுகத்தினும் ஒரோவொன்றே மேம்பாடுடைத்தாகி தம்மை வந்தெய்தப்பெறுவோ ரொருவனுக்கு இச்சித்தபலன் கொடுப் பனவாகும். இப்பொருனை மாநதியோ, அங்ஙனமின்றி, தன்னை வந்தெய்தினோரை நான்குயுகங்களினும் ஓரியல் பாயே மும்மல அழுக்கினைக்கழுவி தூய்மை செய்யாநிற் றும். இங்ஙனமாகலின், அதனை ஒப்பதெனவைத்து ஏனை யநதிகளைக் கூறவல்லுநர் யாவர்?

வெள்ளி முதலியன வேட்டு தேவர் பதவியினைத் தலைக் கூடப்பெற்று, அன்பமெல்லாம் ஒருவிய முற்றவ முடையாரே பொருனைமாநதி தீர்த்தநீர் தோய்ந் றும் பேறுடையராவர்; ஏனோர்க்கு ஆண்டுத்தோய்ந் பேறுளதாகாது. அங்ஙனந்தோய்ந்த புண்ணியரோர், இந்தி ரன் முதலிய இமையவராலு மெய்தற்கரிய அந்தமிலின்பத் தராய சிவலோகத்தினைத் தலைக்கூடப்பெறுவர்.

மார்கழித்திங்களினும், ஐப்பசித்திங்களினும், மாசித் திங்களினும், ஒருவன் நாடோறும் முக்காலங்களினு நீராடி, தனக்குரிய தன ஆச்சிரமவிதித்தவிதி வழுவா து, நித்திய கருமமுதலியன செய்துமுடித்து, நடேசபிரா னை வலம் வந்து தரிசிக்கப்பெறுமாயின், அவன் தேவருல கத்தினை யெய்தி அரசாண்டு, பின்னர் மேம்பட்ட பதங்க ளையுந் தலைப்படும். அம்மாதங்களின் எட்டுணைத்தாயபொன் னேனும், ஒருவன் சிவனடியார் கையிற்றானஞ் செயப்பெறு மாயின்; அந்த மலைத்துணைத்தாய் வளர்ப்பெற்று, தவ ஞானங்கள் மேன்மேல் பெருகுதலானே, அவன் வீட்டு நெறியினைத் தலைப்படும். இதனுக்கு மேம்பட்ட பதம் யா துளது? அந்நதியினுள் ஒருவன் ஆடல் செயப்பெறுமா யின், அவன் நூறு கறவைப்பசுக்களை, உத்தம குணமமை ந்த பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்த தருமப் பயனெய் தும். அந்நதி தீரத்தின்கண், ஒருவேள்வியினை ஒரு வன் வேட்கப்பெறுமாயின், அவன் எவராலு மெய்தற்கரி ய பதவியினை யெய்தும், அல்லதூஉம், அவனுக்கு முதல் வனருளானே சோகம் பாவனையுங் கைகூடப் பெறும்.

முன்னொரு ஞான்று, எழுகடற்கு மிறைவனாயவரு ணதேவன், நதிகள் யாவையினும் மேம்பட்டதாய நதி, யாதெனா ஆராய்ந்து, பொருனைமாநதியே அம்மேம்பாட் டாதெனவுணர்ந்து, அந்நதி தீரத்து வேள்வி வேட்கக் கருதி, அதற்குரிய உபகரணங்களோடு வேண்டும்பொரு ளும், கைக்கொண்டு, ஆண்டுப்போந்து, வேள்விச்சாலை யொன்றனை விதி பிறழாதமைத்து, நவமணிகளா னியன்ற பீடத்தின்கண் கும்பத்தினை யெழுந்தருளப்பண்ணி, வேள் விக்குண்டத்துள் விதிவழுவாது ஓம வங்கியினை வளர்த்து,

தேவரனைவரும் வேதமந்திரமோதி, பரமசிவனுக்குரித்தாய
அபிடேகத்தினை யிக்தகன். பின்னர் கந்தங்கொண்டு [illegible] மடைட
நயனமுதலிய வற்றிற்கு [illegible] இந்திரிய [illegible], மனைத்
தேவர்க்கும் அபிடேகத்தினை யிந்து, [illegible] குணமுடைய
ந்த பிராமணர்க்குப் போசன முதலியனவுஞ் செய்வித்
தனன். இங்ஙனம் வருணன் வேட்டவேள்வியின்கேர்க்
கெழுந்தருளி, பரமசிவன் பார்ப்பதியைப் பாகமுடையனாய், இடப
பத்தின்மேல் ஆரோகித்தோன்றியருளி, தேவர் முனிவர்
புடைசூழ நின்று, காட்சி கொடுத்தருளினார். அப்பொ
ழுது வருணதேவன் வணங்கி, பன்முறை தோத்திரஞ்
செய்து நிற்றலும், அச்சிவபிரானும் அவனை நோக்கியருளி
அன்பனே! நீ விரும்பிய வரத்தினைக் கேட்டுக் கொள்ளுதி
யென ஆஞ்ஞை செய்தருள, அவனும் பிரதிசமானத்தக்கு
ப்ருத்தியுறுகவென வேண்டிக்கொண்டனன். அப்பிரா
னும் அங்ஙனந் தந்தருளினேனென்று, மறைந்தருளினன்.

இப்பெற்றித்தாய பெருமை பொருந்தியவிந்த சரிதத்
தை ஒருவன் அன்புடன் கேட்கப் பெறுவானாயினும், படிக்
கப்பெறுவானாயினும் அவன் இம்மைக்கண் எல்லாவின்பங்
களு மெய்தி முடிவின்கண் வீடுபேற்றினையு மெய்தும். தன்
னிகை பொருத்தி இதனை வாசிப்போர்க்கு, தன் முன்பின்
பொருளீந்து கேட்கப்பெறுவானாயின், அவன் இச்சித்த பல
[illegible] பிரானது திருவருளினால் பெய்
தும். மடி பொருத்தி அங்ஙனம் இதனைக் கேட்கப்பெறு
வானாயின், அவன் நன்மக்கட் பேறெய்துவன்.

புளி, மா, தென்னை, பலா, தெங்கு, சந்தனமுதலிய
மரங்கள் குறிஞ்சிகளும், அச்செப்பனத் தலத்துக் கொழு
ந்தருளியிருக்கும், நடத்தாண்டவமூர்த்தியான், தெ

ரான், இன்னுமது சிறிதுக்கே தன் மீமைக்கண், தான்
டவத் தீர்த்தம், கிலைகங்கா தீர்த்தமென, தீர்த்தங்க
ளிரண்டுள்ளனவாகும். இவ்விரண்டும் பெருமை மகத்துவம்
பொருந்தியனக்கு [illegible] தீர்த்தமும் தீர்த்தத்துள்
ஒருவன் ஆடப்பெறுவானாயின், அவனே சீவன் சம்சாரத்துக்
கேதுவாய பிறவிப்பிணியும், மருத்துவ பொருத்தொழித்த
பெருஞ்சீவன் அல்லாமலும் அங்ஙனம் மும்மலங்களுமுங்
கழிந்துதல் செய்து, ஞானநெறியடைந்து கோடிஞ்சூரிய
வொளியினைக் கொண்டதேனே, ஈசனபிரானை வருணன்
அத் தீர்த்தத் தெளியும், உபாயத்தினையுமளித்தருளும்.
அல்லாமலும் ஒருவன் அத்தீர்த்தத்துறைபடி [illegible]
பட்டதபருதவியான செய்யப்பெறுவானாயின், அவன் அதற்கு
ஏற்றுமூர்த்தம் செய்தெய்தும் பயனினும், கோடிபடங்
கு அதிகமாய பயனெய்தும். ஒருவன் அத்தீர்த்தக் கரையுள்
பிதிர்களை நோக்கிச் சிரார்த்தஞ் செய்வானாயின், அத
னுடைய அப்பிதிர்கள் இந்திரப்பதத்தினை யெய்தி, மேம்பட்
ட இன்பத்தை நுகர்ந்திருப்பர். ஞானமெய்தியதனைத் தப்
பவர், அக்கிரார்த்தத்தினை விசய்வனவோ பெய்துவதுநா
அன்ன பயனெய்தும், சிற்பட்டாயினும், அத்தீர்த்தத்துள்,
ஆடப்பெறுவானாயின், அவன் பரகதியெய்தும். ஞாயிற்றின்
முன் அத்தகாரம்போல வினையக் கெட்டொழியும். ஒரு
வன் அன்புடைத்தல் வேண்டுமென்று மனத்துடன் போந்து
அத்தீர்த்தத்துள் படிக்கப்பெறுவானாயினும், அதுபெறு
[illegible] பெறுவானாயினும் அவன் பிறவி பெருந்துன்பமுறு
[illegible] பெறுவர்
[illegible] பொருளையும்.
[illegible] சென்றடைந்து முதலியனவும்,
[illegible] ஒருவன் அத்தீர்த்தத்தைக் கண்டான் முதற்கொடு

போகப்பெறுமாயின், அடியொன்றற்கு அசுவமேதவேள்வி யொன்று செய்த தனைய பயனெய்தும். ஞாயிறுவாரமாயினும், அத்திருத்தலத்தின் பிறந்திருக்கப்பெறுமாயின், அசைவு அரிய புத்தியுடைய மிகுமுடைய புருடராய்த்தோன்றி, ராஜ போகநுகரப் பெற்று, பின்னர் மேம்பட்ட பதங்களையுமடை யானென வெய்தும். ஒருவன் அத்திருத்தலத்தினைத் தீண்டப் பெறுமாயின், அவன் தூக்க நீர்ப்பருகுதலிய இன்பமெல்லா நுகர்ந்து, முடிவின்கண் அக்கினீசாரனது திருவடி நிழலைத் தலைக்கூடப்பெறும். கைத்திங்களின்வரும் வதாய பூசநக்ஷத்திரத்தன்று, ஒருவன் அத்திருத்தலத்தில் ஆனந்த அருளும் செல்வவிராஜனையும், காத்தியாயனி தேவியையும் அழகிய கூத்துடையானையும் அரிசிக்கப்பெறுமாயின்; அவன் கடல் சூழ்ந்த இம்மண்ணுலகத்தினை யரசாண்டு, முடிவின் கண் சாருப்பியத்தினைத் தலைக்கூடும். ஒருவன் ஆன்ற தோர்யாட்டத்தினையும், முக்காலங்களினும் நீராடி, அழகிய கூத்துடையானை வலம்வருதல், வணங்குதல் முதலியன செய்து வழிக்கப்பெறுமாயின் அவன் நீண்ட காலத்தினையும் பெருமானருள் வழித்ததனைய பயனெய்தும்.

மூர்த்திமான்மியம்.

சென் சிதம்பரமாய அச்செப்பனாக் தலத்து எழுந்தருளியிருக்கும், சுந்தரதாண்டவ முடையானை, ஒருவன் தரிசனஞ் செயப்பெறுமாயின், அவன் செய்த பாவமெல்லாம் [illegible] பட்ட பூமிபோக் [illegible] பெருகல். அவ்வாறாக, ஒருவன் விடியற்போதாகிய [illegible] காலையில் தரிசனஞ்செயப் பெறுமாயின், அவன் கடல் சூழ்ந்த முன்னுலகங்களையும், தானஞ்செய்த தனைய பயனெய்தும். ஒருவன் உச்சிக்காலையில் தரிசனஞ்செயப்

பெறுமாயின், அவன் எண்ணிறந்த சற்பாத்திரர்களுக்கு கோரடியார்க்கீந்த தனைய பயனெய்தும். ஒருவன் சாயங்காலையில் தரிசனஞ்செயப்பெறுமாயின், அவன் கோடி பொன்னைத்தனவாய பசுக்களைத் தானஞ்செய்த தனைய பயனெய்தும். ஒருவன் அர்த்தயாமத்தில் தரிசனஞ்செயப்பெறுமாயின், அவன் அசுவமேத வேள்வி செய்த தனைய பயனெய்தும்.

அந்நடேசபிரானுக்கு ஒருவன் விமான முதலிய திருப்பணி யியற்றப்பெறுமாயினும், தறவைப்பசுக்களுதவப் பெறுமாயினும், சோலையுண்டாக்கப்பெறுமாயினும் அபிடேகத் திரவியமுதலியன வழங்கப்பெறுமாயினும் சோமவாரத்தன்று வில்வம், அக்கதை அறுகு, தும்பை யிலை முதலியவற்றினை, அருச்சனை செய்விக்கப் பெறுமாயினும், நந்தவனம் வைக்கப்பெறுமாயினும், மணிகளாணியன்ற திருவாபரண முதலியன செய்வித்தியப் பெறுமாயினும் இன்னும் இன்னோரன்ன பணிவிடைகள் செயப்பெறுமாயினும், அவனெய்தும் பயன் யித்துணைத்தென எம்மனோராலெடுத்துரைக்க வமையாதாம்.

ஆனி நான்மீனத்தன்று, நடேசபிரானுக்குப் பேரன்புடன், ஒருவன் பால், தயிர், நெய், தேன், கருப்பஞ்சாறு, பஞ்சாமிருதம், அன்னம், பிளாச்சீரிகை முதலிய வற்றால் ஆட்டுவிக்கப்பெறுமாயின், அவன் நன்மக்கட்பேறெய்தி [illegible] பின்கண் சாமீபபதத்தினைத் தலைக்கூடும். அழகிய கூத்து [illegible] னது சந்நிதிக்கண், ஒருவன் மலர் முதலியவற்றின் அ[illegible] செயப்பெறுமாயின், அவன் சாலோகபதத்தினைத் தலைக்கூடும். அப்பிரானுக்கு ஒருவன் சந்தனத் தாரைட்டுவிக்கப் [illegible]மாயின், மாப்பொடி

மந்திரமோடு, சொன்னபோடு வினைமுதலிய மற்றுமின
றுட்டுவிக்கப்பெறுவானேனும் அவன் செய்த பாவமெல்லா
மொருவுத லொருதலையாம். ஒருவன் சுத்தாபிடேகமும்
பாவிசேகம், உருத்திராபிடேக முதலியன செய்விக்கப்
பெறுவானாயின், அவன் பெறும்பயனை யிந்நூலினுரைத்தலரிதாம்
மென்றாற்கூறவேண்டுமோ. அப்பிரானுக்கு ஒரு
வன் மெய்யன்போடு ஒரு மஹாபிஷேகஞ் செய்விக்கப்பெறு
வானாயின், அவன் யானைத்தலைச்சுருள் [illegible]
கொண்டு அருச்சிப்பதனையும் பற்றவேண்டுமோ. அப்பிரானு
க்கு ஒருவன் கருப்பூர நீராஞ்சனஞ் செய்விக்கப்பெறு
வானாயின் அவன் சாயுச்சியத்தினை யடைவான். ஒருவன்
திருமஞ்சன முதலிய கொடுக்குங் குடமும், வாசனைத்
திரவியங்களைக் கொண்டுகொடுக்குங் குடமும், சந்தனத்துக்
கிண்ணம் அருந்துதற்கொடுக்கும் வெள்ளிப்பாத்திரமும்
குடங்களும், குன்றுவியன்ற அணிகலன் செய்வானாயின்
னாயின், அவன் செய்தகொலை முதலிய பாவமெல்லாம் வொருவி
இருதித்த மீன்பமெல்லாம் எய்துதலொருதலையாம்.

இதுவுமன்றி, அகத்தியன் முதலிய அன்பர்க்கு
அருள்புரிந்த அழகிய கூத்தனாயர்க்கு அன்னக் குவிய
லும், நெய்முதல் வேறுபட்ட அறுசுவையுடைய கறியமு
தும் பல்வேறுவகைப்பட்ட பணியாரமும், இருவாரித்திர
முதலியவிசேடகாலங்களில், ஒருவன் நைவேத்தியஞ்
செய்விக்கப்பெறுவானாயின், அவன் அவிமுதலியவற்று
மேன்மைக்கு, சிவலோகத்தினைத் தலைப்படுவனென்பதும்
தெரிவில் ஒடுவரய கத்தரான்கேளும் [illegible] அட
பிரானை தாரட்டத்துவினையும் [illegible] மாலையுமுறும்
வலம்வந்து வணக்கஞ் செய்து, போன்புடன்
ஒருவன் [illegible] பெறுமாயின், அவன் [illegible]

யை கண்மணிகள் மூன்று மொருவி, சிதிசயானந்தத் தக்
கதுவாய் சாயுச்சியத்தினைத் தலைப்படும். மார்கழித்திரு
வாதிரையன்று சிவகாமவல்லியுடன் மணவாளக்கோல முற்று
வோரும் அழகிய கூத்தனையாரை, ஒருவன் போன்போ
டு தரிசனஞ்செய்யப் பெறுமாயின், அவன் அவ்வாண்டு முழு
துந் தரிசனஞ்செய்த தலையாய பயனெல்லாம் பெய்தும், ஒரு
வன் அப்பிரானது சந்நிதியுள் ஒரு மண்டலத்துணையும்வசி
த்து, சரியை முதலிய சிவபுண்ணியங்களுள் ஏதேனுமொன்
று செய்து பஜனஞ் செய்யப் பெறுமாயின், அவன் விச்
சித்த போகமெல்லாம் எய்துதலொருதலை. ஒருவன் சூரி
யோபராகம் சந்திரோபராகம் முதலிய புண்ணியகாலங்க
ளில், அவ்வழகிய கூத்தனையார்க்கு விசேடபூசை செய்
வித்து, தரிசனஞ் செய்யப்பெறுமாயின் அவன் அப்பிரானை
ஆனந்தக்கூத்தைக் காணும் பேற்றினைக் கூடும். சிவகாமவல்லிக்கு நாயக
ராய அப்பிரானது மான்மியத்தினை அவனே உணர்வதன்றி
மற்றுள்ளனவினைத் தெரிந்தாலும் சொல்லமுடியாது
எனத் திருமால் வாமதேவ முனிவனுக்குக் கூறி வருதற்
கிடந்த வேறு சரிதத்தினை மகிழ்ந்து கூறுவான் தொடங்கி
னானென்று சூதமாமுனிவன் நைமிசவனத்து முனிவர்கட்
குக் கூறி, மகிழ்ந்து அக்கினிப் புத்தேட்கு அழகிய கூத்தன்
காட்டிய வரலாறு கூறுவான் றொடங்கினான்.

இவ்வாறு, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி மான்மியங்கள் உணர்த்த
அத்தியாயமுற்றிற்று.

௩-வது அக்கினி தேவற்கு ஆடல் காட்டிய அத்தியாயம்.

அக்கினிப் புத்தேள் முத்திக்குச் சாதனத்தினை யடைய, இந்திராவ
லைத்தவனமுங் கருணையிருக்குங் கைலாய நாதனை, ஒருதலை
முத்தியாகக் கைக்கொண்டு செய்த பூசையானை, அவனது

நெற்றி நேத்திரமாம் பெயரைப் பெற்றனன். அவன் அந்நாள் முதற்கொண்டு நாடோறும், அத்தல சாதனை வழி பட்டு வந்துழி, மாசித்திங்களில் சித்திரா நதியுள், காமதேனு தீர்த்தத்துள் நாடோறுமாடி, முக்காலங்களிலும் விசேட அருச்சனை செய்து, அனந்த சக்தியுள் குவித்த கையுடையனாய், திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்துக்கொண்டு தவஞ் செய்தனன். அவன் அங்ஙனஞ் செய்துகொண்டு, ஜெப தப பூசைகளாகின, பரமசிவன் பெரிதும் விரையக் கண்கூடாகத்தோன்றி, அவனை நோக்கி யருளி அக்கினியே! நீ இச்சித்த வரத்தினைக்கேட்டுக்கொள்ளுக தந்தருளுவலென ஆணை செய்ய, அவனும் சச்சிதானந்த ரூபமுடையானே! அடியேற்கு இற்றை ஞான்று, எல்லாப்பேறும் வழங்கற் பாலதாய, நினது அழகிய கூத்தினைத் தரிசனஞ் செய்து கோடற்கும், நினது அட்ட மூர்த்தத்தையும் [illegible] பெய்திக் கோடற்கும், இச்சிக்கின்றேனென வேண்டிக் கொண்டுழி அன்பர் மாட்டவாவுடையவனாஉம், எல்லாத் தோன்றி நின்றழிதற்கு நிலைக்களமாயவனாஉமாய, அத் கைலாய நாதனும், ஈண்டைக்கு யோசனை யொன்றருள், தென்றிக்கினுள்ள பொருனைமாநதியின் உத்தரஞாங்கரின் மேம்பட்டதாய எனதழகிய கூத்தினை பிற்றைஞான்று, நீ காணுமாறு காட்டுவல் காண்க. ஆகலான் நீ ஆண்டுப் போந்து, என்னை யருச்சனை செய்து வைகுக. அக்கூத்தினை ஈண்டுக்காட்டாது ஆண்டுக் காட்டுதற்கேதுவென்னையெனின் அத்தலம் இரகசியத்துள்ளவந்த இரகசியமானதால் எனக்கு மிகுதியும் பேரவாவானதேயாம். ஈண்டு நின்று அந்த யோசனைத்தூரமும் எனதிச்சிஞ்சாவனமென நன்கறிக. மங்கலமுடைத்தாய அச்சிஞ்சாவனத்துள், நினதிச்சையெல்லாம் முற்றுறுமாறு செய்குவல்;

ஆகலின் ஆண்டு நீ விரையப்போந்து, மேற்கூறியவாறே செய்கவென ஆணை செய்து, கரந்து போயினன். இங்ஙனம் போய பின்னர் பேரியல்புடையனாய அவ்வக்கினிப்புத்தேளும், பொருனை நதி தீரத்துள் மேற் சுட்டப்பட்ட அத்தலத்தினெய்தி, தன் பெயரான் ஆண்டு தீர்த்தமொன்றுளதாக்கி, அதனுளாடி, பின்னர் தரிசித்தல் முதலியன செய்வார்க்கு எல்லாப்பேற்றினையும் வழங்கற் பாலதாய இலிங்கமொன்றினையும், தன் பெயரானே மேற்றிசை நோக்குமாறு விதியைப் பேணலொடு பதிட்டை செய்து, அதனுக்குத்தர திக்கின் அகிலாண்ட நாயகியையும் பேணலொடு பதிட்டை செய்து, அவ்விருவரையும் விதிப்படி அருச்சனை செய்து, பின்னர் விரைய அப்பொருனைமாநதியினுந் தன்மைத்தாய்ப்பெய்தி, அதனீர்த்தத்துள்ளாடி, பகலிலே உச்சிக்காலயில் அருச்சனை செய்துகொ[illegible]ற்கு [illegible]னையுடைத்தாய தாமரை, வெள்ளெருக்கு, அம்பை தழுவிய மலர்களும், வில்வம், அறுகு ஆயகாய இத்திறத்தனவாகிய கொடுபோந்து [illegible] வைக்கும் நாப்பணுள்ள அற்புதமாய இடலிங்கத்தினை அதன் வடகரையில் வைத்துப் பூசித்தனன். அப்பொழுது நிலம், நீர், வளி, வான், சந்திராதித்தர் இயமானனுமாய எழுவரும் தத்தம் வடிவுடையராய், பெட்டகவாலயத்தினன்மைக் கண் எய்தி, அவன் தவப்பயனெய்துவதாய அவ்விடத்தினைச் சூழ நின்றழி, பரமசிவன் அன்பர்க்கும் அக்கடனைக் காட்டியருளுவான் திருவுள்ளங்கொண்டு, அப்பெட்டகவாயைத்துள் வீற்றிருக்குஞ் இலிங்கத்தினின்றும் உதிக்கை அக்கினிகளிரண்டுந் தாங்கிய திருக்கைகளிரண்டுடையனாஉம், வலக்காலை நிலத்தூன்றி இடக்காலை மேனோக்கவாளிக்கொண்டு. அ

த்திருவடிமேல் வரதமாய இடத்திருக்கரத்தினை வைத்துடையனா உம், அஞ்சினோர்க்கு அபயங்கொடுக்குங்கரமொன்றுடையனா உமாய. இங்ஙனம் ஆண்டுத் தோன்றியருளி அவர் அந்நடத்தினைத் தரிசனஞ் செய்துகொள்வான் ஆணை செய்தருளினான். அவ்வங்கி முதலிய தேவரெண்மரும் இப்பெற்றியமாய அற்புத ஆனந்த மீயும் அவ்வழகிய கூத்தினைத் தரிசித்துத் தோத்திரஞ் செய்து அஞ்ஞான்று தொட்டு அவர் வேண்டிக்கொண்டவாறே அட்டமூர்த்த இயல்பெய்தினரெனக் கூற, அது கேட்ட சௌனகன் முதலிய முனிகணங்கள், சூதமாமுனிவனை நோக்கி கேட்டற்கண் இச்சைமீதூர்கின்றது எமக்கு நடேசபிரானுக்கும் கேட்டற்கு இச்சையை விளைவிக்கற்பாலது உம் தன்னை ஓதினோர்க்குச் சாரூப்பியபதத்தினை யெய்துவிக்கோடற்கேதுவாயது உமாய அத்தோத்திரத்தினை கருணையோடும் கூறியருளுகவென வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அவரை நோக்கி முனிகணங்களே! இரகசியங்களுள் வைத்து இரகசியமாயது உம, [illegible] உம், அங்கி முதலிய தேவரானருளிச் செய்யப்பட்டது உம், மேம்பட்டவற்றுள் வைத்து மேம்பட்டது உம், எல்லாச் செல்வங்களும் வழங்கற்பாலது உமாய அத்தோத்திரத்தினை நுமக்குக்கூறுவல் கேட்டுக்கொள்ளுக.

அன்பர் மாட்டவாவுடையனா உம், முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளாயவனா உம், நெற்றிநேத்திரமுடையனா உம், பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டவனா உம், பராசத்தியினுக்குருப்பதிப்பொருளாயவனா உம், எல்லாவுலகமும் இயற்கையாநிறைந்துடையனா உம், அழகியகூத்துடையனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். இரதிதேவியது மனோநாதன்

பத்தினையொழித்தருளியவனா உம், இலக்குமிநாதனைய திருமாலானே விரும்பப்பட்டவனா உம், அரசர்க்கரசரெல்லாம் இச்சித்தற்கேதுவாயவனா உம், அழகிய கூத்துடையவனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். தத்துவங்களின் பொருள்வடிவாயவனா உம், சதாசிவவடிவமுடையனா உம், எஞ்ஞான்றுமுளதாய ஏகான்ம ரூபமுடையனா உம், எல்லாத்தேவரினும் மேம்பட்டவனா உம், அன்றி அவரினுமிக்க ஆற்றலுடையனா உம், சிவகாமவல்லிபாகமுடையனா உம், அழகிய கூத்துடையனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். சிவகாமவல்லியைப்பாகம்வைத்துடையனா உம், எஞ்ஞான்றும் தன்னையெய்தி வணங்கும் தேவர் முனிவர்மனுடர்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்கீபவனா உம், நடனஞ்செய்தற்கண் தலைமையுடையவனா உம், அழகிய கூத்துடையனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். வேள்வி வடிவுடையனா உம், அவ்வேள்வி செய்யும் வினைமுதல்வர்மாட்டவாவுடையவனா உம், யோகவடிவுடையவனா உம், அவ்யோகிகளானே அருச்சிக்கப்பட்டவனா உம், நாதவடிவுடையனா உம், நாரத முனியானருச்சிக்கப்பட்டவனா உம், அழகிய கூத்துடையனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். எத்தேவனது பாதத்தினை வணங்கி பிரமன் முதலிய தேவரும் சித்தர் முதலியவரும் தத்தம் பதவாழ்வுகளை எய்தினர் அவ்வாழ்வுகளெல்லாம் ஒருங்குடையனா உம், அழகிய கூத்துடையனா உமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். மாணிக்க மணிபோன்று பிரியஞ் செய்வதாய சதிர்த்தொருதி தங்கும் பாத தாமரையுடையவனா உம், கோடியிளஞாயிற்றின் காந்தியினையொப்பவனா உம், அழகிய கூத்துடையனா உமாயநினக்கு வணக்கம் வணக்கம். நமசிவாய வென்னு மந்திரத்தைத்,

தினம் ஒரு முறை ஜெபஞ்செய்வோர்க்கு ஆனந்தத்தை யீப வனாஉம், திருமாலாய சத்தியையுடையவனா உம், கண்மூன் றுடையவனா உம், முப்புரத்துக்குக்கூற்றுய வனாஉம், அழ கியகூத்துடைய வனா உமாய வினக்கு வணக்கம் வணக்கம்.

"என, இங்ஙனமாக அழகிய கூத்துடையானை மகிழ்ந்து மகிழ்ந்தும் பன்முறை வணங்கி தலையின் கண் கூப்பியவைத்த கையையுடையராய், அக்கினி முதலிய தேவரனைவரும், அப் பெருமானை சந்தித்தனின்றனர். இத்துதியினைக் கேட்ட ருளி மகிழ்வுற்று, சிவகாமவல்லியுடனுடன் மனவாலயத்தன்றுய அப்பிரானும் காண்ப்பெற்றுராய மனசின் கண் இச்சையை விளைவிக்கும் திருபார்நோக்கத்தினே, அவர் தம்மைப் பார்த் தருளி தவவொழுக்கங்களினெறி சிறப்புற்றோங்கி யுள்ளோ ரோயான் றமதுமனசின் கண் எழுமிச்சை யிதுவென வறிந் தனன். அல்லதூஉம், நீவிர் செய்த தோத்திரத்தினையுங் கேட்டு மகிழ்வுற்றனன். நம்மானிக்கப்பட்ட எனது கூத்து, நமக்களித்தருளப் பட்டதென இங்ஙனம் அருளி புரிந்து, அவ்விறைவன் மருந்தூழுக்கம்பயினு னெழுந்தருளி என்னிறந்த காலம் அழகிய கூத்தாடியருளினன். பின் னர் தவமுடையனுய அகத்தியன் முதலிய முனிவர்க்கும், திருமான் முதலிய தேவர்க்கும், நம்மனோர்க்கும், அவ்வழ கிய கூத்தினைத் தரிசனஞ்செய்வித்து, இன்பமீந்தருளின னெனச் சூதமாமுனிவன் கூறி, அகத்திய முனிவனுக்கு அழகிய கூத்துக்காட்டியருளிய சரிதத்தினை கூறுவான்றெ டங்கினன்.

3-வது அக்கினிதேவனுக்கு அழகிய கூத்துக்காட்டியவா றுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

4-வது அகத்திய முனிவற்கடல்காட்டிய அத்தியாயம்.

திருக்கைலாய மலையின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரான், மூதலிமையத் திருமணம்புரியும் பொருட்டு, இம யமலையைப் போயெய்தியஞான்று, திருமால்பிரமன் இந்தி ரன் முதலிய தேவரனைவரும், அத்திருமணக் கோலத்தினை க்காணவேண்டி, ஆண்டுச்சென்றனர். அஞ்ஞான்று, பூமி யினது தென்றிசை யுயர்ந்ததுபற்றி, அத்தேவர் முனிவர னைவரும், துன்புற்று, அச்சிவபிரானை வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அவருறுந் துன்பத்தினைத் திருவுளங்கொண்டருளி, இப்பொ ழுது என்னையொப்பவனுய அகத்திய முனிவனை, தென்றி சைக்கண் போகச்செய்வினன்றி, இதனையொழித்தற்கொ ருபாயம் பிறிதின்றெனவுணர்ந்து, அம்முனிவனைக்கூவி, அத்தென்றிசை வாய்ப்போகக் கடவையென ஆணைசெ ய்தருள, அவனுக்கு திருமணக்கோலந் தரிசியாது போதற் கு இங்ஙனந் தலைப்பட்டதேயென்னுந் துன்பம், மனதின் கணிகழ்வதனையுணர்ந்தருளி, அவனைப்பார்த்து முனிவ னே! பொதியமாமலைக்கண் இத்திருமணக்கோலத்தினை உ னக்கு யான்காட்டுவல்; ஆண்டுக்காண்கவென ஆணைசெய்த ருள, அவனும் அதனுக்குடம்பட்டு, தென்றிசைநோக்கிச் சென்றுழி, மார்க்கமத்தியினுள்ளாய சிவத்தலங்களெல் லாவற்றினையுந்தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, வில்வலன்வாதா வியென்னும் அசுரரைமாய்த்து, பின்னர்விந்தகிரியினையடி க்கியதன்பின்னர் தான்கொடுபோந்த கமண்டலத்தினை பூமி யின்கண் வைத்துவிட்டு, அவ்விடத்தானுண்டாய பிரமகத் தியினைப்போக்குதற்கு, சிவார்ச்சனை செய்யலுற்றுழி, சீகா ழியின்பாட்டு, இந்திரன் சந்தனவனத்துக்கு நீர்வேண்டி,

தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள, அவன் வேண்டுகோளின் பொருட்டு, காக்கை வடிவங் கொண்டுபோந்து, அக்கமண்டலத்தினைக் கவிழ்த்தருளி, இந்திரனெண்ணியவாறே, அந்நதியினை ஆண்டுய்த்தருளிய விநாயகப்பிரானை வணங்கி, அருள்பெற்று, ஆண்டுநீங்கி, சிதம்பரம், திருவாலவாய் முதலிய தலமெங்கும்போய் வணங்கி, நீங்கி, திருக்குற்றாலத்தினைத் தலைப்பட்டு, ஆண்டுள்ள திருமாலினை சிவலிங்கமாத்திரியச் செய்து, பின்னர் விதிபிறழாதருச்சித்து, சிவத்தலமான்மியங்களைத் தெரித்தருளுவானவேண்டிக்கொண்ட அவனுக்கு, அச்சிவபிரானும் அங்ஙனந்தோன்றி, யவற்றினை அருளிச்செய்ய, அதுகேட்ட பின்னர், பொதியமலையின் கட்போந்து வசித்தனன். அங்ஙனம் வசிக்கு ஞான்று, சிவபிரான் மேற்கூறியவாறே, அவனுக்குத் திருமணக்கோலங்காட்டி, அதனைத் தரிசனஞ்செய்யுமாறுஞ் செய்தருளினன். அவனும் தரிசித்துப் பன்முறை தோத்திரஞ் செய்து வணங்கி வேண்டும் வரங்கள் பெற்று ஆண்டுவீற்றிருக்கு ஞான்று சிவபிரான் திருக்குற்றாலத்து தனக்குச் சிவத்தலமான்மியங்களைக் கூறலுற்றுழி, அவை தம்முடன் ஒன்றுவைத்துக் கூற, தான் கேட்டதாய அச்செப்பறைத் தலத்துள் அழகியகூத்தினைச்சிந்தித்து, லோபாமுத்திரையுடன்போதர, முனிகணங்களோடு அம்மலையை நீங்கி, ஆண்டுப் போந்தருளி, பொருனைமா நதியுளாடி, நியதிமுடித்து. பின்னர்ச் சபையினைத்தலைப்பட்டு, நடேசபிரானை வணங்கி, அடியேங்கட்கு அழகிய கூத்தினைக்காட்டியருளுகவென வேண்டிக் கொள்ள, அவனும் அங்ஙனமாகவென்றருளி, தேவதுந்துபி முதலிய வாத்தியங்களெல்லா முழங்க, கருங்கன் மனசினையுங் கரைந்துருகச் செய்யும், ஆனந்தமயமாய அழகிய கூத்தினை, யவர்க்குக்காட்டி யருளினன். தவவிசேட

முடையனாய-அம்முனிவனும், அவன் மனைவியாய-லோபாமுத்திரையும், ஏனைமுனிகணங்களும், இமையாநாட்டமுடையராய், அவனது-குஞ்சித பாதத்தின் கண்ணேயே மனம் வைத்து, தோத்திரப்பா மாலைசாத்தி, பரவசமுற்று, ஆனந்த அருவி பெருக, இருகடிகைத் துணையும், அன்பு வடிவமாயமர்வுற்று, இன்பமுடையராயருள்பெற்று, ஆண்டுச்சின்னாள் வசித்து-அண்மைக்கணுள்ள அங்கி பூசித்த ஏனைய தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு நீங்கி மறித்தும்போய்ப் பொதியமாமலையைத் தலைப்பட்டனன்.

அருமைத்தாய-அவ்வழகிய கூத்தினை, மரமாயினும், விலங்காயினும், அதிபாதகமுடையனாயினும், தரிசிக்கப்பெறின், ஞான நெறியெய்தி, வீடு பேற்றைத் தலைப்படுதலொரு தலையாம். இப்பெற்றித்தாய வாழ்வைத்தரும்-அவ்வழகிய கூத்துடையானது-பெருந்தகைமையினை; இத்துணைத்தெனவுணர்ந்து கோடல், யார்க்கும்-அரியதொன்றேயாமெனத் திருமால் கூறி, மறித்தும்-எஞ்சிகிடந்த-வினைச் சரிதங்களையும் கூறுறுமென்ன, சூதமாமுனிவன்-சௌனகன் முதலிய முனிகணங்கட்குக் கூறி, மறித்தும்திருமால் முதலியோர்க்கு-அழகிய கூத்துக் காட்டிய சரிதங் கூறுவான்றொடங்கினன்.

4-வது அகத்திய முனிவனுக்கு அழகிய கூத்துக்காட்டிய வாலாற்றத்த அத்தியாய முற்றியது.

5-வது திருமாலுக்காடல்காட்டிய அத்தியாயம்.

இங்ஙனம் திருமால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய, அற்புதமாய-திப்பியச் சரிதத்தினைக் கேட்டு, வாமதேவ முனிவன்-

பேரின்பக் கடலுண் மூழ்கி, ஆண்டுப் போந்து-தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டுமென-வேண்டிக்கொண்டான்-கொள்ள, அவனும்-அவனை நோக்கி முனிவனே! திவ்வியமாய-அம்மு முடிய கூத்தினைத் தரிசித்தற் கேட்பது, எனக்கும் இச் சாமீதூரமின்றாதாகலின் நாமிருவரும்-ஆண்டெய்தி, தரி சனஞ்செய்து மெனக்கூறியருள, அதுகேட்ட முனிவனும் நன்று கூறினையென உடன்பட்டு, தனது [illegible] முற்று மாறு செய்த-திருவருளினை வியந்தனன்.

பின்னர், தேவர் முனிவர் முதலிய எல்லோருந் தோத் திரஞ்செய்து புடைசூழ்ந்துடன் இயங்களொத்து மொலிப்ப வுடன், நாடக மங்கையர் நடஞ்செய்து போதவும், அம் முனிவன் விமான மேலேறிப் போதவுடன், தேவிமாரிருவ ரோடும்-கருடவாகனத்தி லிவர்ந்தருளி, அத்திருமால்-சிவ பெருமானைச் சிந்தித்து, வைகுண்டத்தை நீங்கி, பிரமலோ கத்தைச் சேர்ந்தபின், பிரமனெதிர்கொண்டு வணங்க, தா ன்-அம்முடிய கூத்தினைத் தரிசனஞ் செய்தற்கும் போதரு நிகழ்ச்சியினை, அவனுக்கவன் கூறிப்போந்தபின், பிரமனும் அக்கூத்தினைத் தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டுமெனப்பேரவாக் கொண்டு, பரிசனம்-பாங்கர்ச்சூழ, கலைமகளோடு-அன்ன [illegible]ர்தி லிவர்ந்து, உடன்போதர, திருமாலும் அவர் தம்மோடுஞ் [illegible] யுடனே-வினைய[illegible] கனையும்-எய்தி யெய்தி, ஆண்டாண்டுள்ள பட்டினை வணங் கப்பெற்று, அவரும்-உடன்போதர, அவ்வுலகங்களையெல் லா நீங்கி, மண்ணுலகைத்தலைக் கூடி, பின்னர்க்-கைலையங் கிரியைத் தலைப்பட்டு, நந்திதேவன் அநுமதி பெற்று, ஆல யத்துட் போந்து, சிவபிரானது திருவடியின் கண்-அட்டா ங்க வணக்கஞ்செய்து, போ[illegible], புன்முறுதோத்

திரஞ்செய்து, தாங்கள் போதரு நிகழ்ச்சியினை-அவற்குக் கூறி விடைபெற்று, அம்மலையை நீங்கி, கேதாரம், காசி திருப்பருப்பதம், கோகருணம், திருக்காளத்தி, காஞ்சி புரம், திருவாலங்காடு, அருணாசலம், விருத்தாசலம், சித ம்பரம், திருவையாறு, திருவாரூர், திருவாலவாய், திருக் குற்றாலம், திருநெல்வேலி, திருசாவனமுதலிய தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்து சென்றனர்.

பின்னர் சிவகாமவல்லியினது மனவாலயத்துளுறைப எல்லாமங்களங்களும் நிறைந்துள்ள, சுந்தரதாண்டவமுடை யான், எஞ்ஞான்றும், அமுதிய கூத்தாடல்பற்றித் தவம் புரிவன்பொருமெனச் சிந்தித்து, குபேரதாகர்வண்ணம், வருணதேவன் கொணர்பென்பது சிறிதுமின்றி, எஞ்ஞான் றும் மழைநாளெயொப்ப மழைபெய்யுமாறுசெய்தவும், வாயு தேவன் றன்மணநிறைந்த மந்தமாருதமாய்வீசவும், பரிதி யங்கடவுள் உதயகாலவையொப்ப, எஞ்ஞான்றுமிளங்கதி ரால் விளங்கிடவும், திங்களங்கடவுள் அமிர்தகிரணத்தோடு பிரகாசிக்கவும், புளி, வில்வம், தென்னை, மா, பலாசம், பாதிரி முதலிய மரங்கள் குளிர்ந்திழலைச் செய்யவும், இ ந்திரன் இன்றைநாள் [illegible]பரிக்கப்பெற்றுவைய[illegible]ம், சுத்தசத்தின் அதிபமாய வைகுந்தமென்பது [illegible] திக்கும், சிலம்பொலிபோகட்டு, கண்டோர்க்கு ஆனந்தமு யும் அமுதிய கூத்தினது அமிர்த இசையினைக்கேட்டல்செய் து, புலி யான் முதலிய ஐவகை உயிரெல்லாம், தம்முள் விரவி அளவளாவி, கருணாநிதியாய பரமானந்தத்தக்குருந் சுந்தரதாண்டவமுடையானைக், கைகுவித்துத் துதியா[illegible] ற்றுமையுடையனாடுமாய, செப்பறைத்தலத்தினை யன்[illegible]பொ முது, திருமால், பிரமன், இந்திரன், இயமன், வருணன்

வாயு, குபேரன், ஈசானனிவரும் ஏனைத்தேவரும், வாமதேவமுனிவனும், தரிசிப்பான் போதருமாற்றையுணர்ந்து, அங்கிப்புத்தேள் எதிர்கொண்டுவணங்க, அவர் பொருநைமாநதியின்கணுள்ளதாய, தாண்டவ தீர்த்தத்துள் விதித்தமுறையேயாடி, நித்தியகருமங்கள் செய்துமுடித்து, நடேசபிரான், சுந்தரதாண்டவஞ்செய்தருளுஞ் சபையினைத்தலைப்பட்டனர்.

பின்னர் ஆண்டெழுந்தருளுதலும், நடேசபிரானைவணங்கி அழகிய கூத்துக்காட்டியருளுகவென வேண்டல்செய்ய, அப்பொழுது அத்திருமால் மத்தளமுழக்கவும், பிரமன் தாளமொத்தவும்: இந்திரன் துந்துபிகொட்டவும், அங்கிப்புத்தேள் திவத்திதாங்கவும், இயமன் உடுக்கியம்பவும், நிருதி எக்காளமூதவும், வருணன் கொம்பூதவும், வாயு சின்னம்வாசிக்கவும், குபேரன் தூபமேந்தவும், ஈசானன் பாங்காநிற்பவும், நாரதன் யாழ்வாசிப்பவும், வியாக்கிரபாதனும்பதஞ்சலிமுனிவனும் தோத்திரஞ்செய்துநிற்பவும், பாணுகம்பன் வாயாயிரத்தும் வலம்புரிச்சங்காயிரம் வைத்தூதவும், வாணாசுரன் கைகளிரண்டாயிரங்களாலும்குடமுழாமுழக்கவும், கணங்களெல்லா [illegible]டவும், வேதமெல்லாந்தோத்திரஞ்செய்யவும், நந்திபெருமான் வேத்திரத்தானே விலகச்செய்யவும், எல்லாச்சராசரங்களையுமீன்றருளிய சிவகாமவல்லி திருக்கண்ணோக்கவும், அகண்டானந்த நித்தியவியாபக சுயம்பிரகாசமுடையவனாகவும், கல்லானிழற்கண் எழுந்தருளியிருந்து, சனகன்முதலிய முனிவர்நால்வர்க்கும் முப்பொருளுண்மையைச் செப்பியவனாகவும், சோமசூரியாக்கினியென்னும் நேத்திரமுடையவனாகவும், உபநிடதங்களின் உச்சியின்

விளங்குமவனாகவும், அட்டமூர்த்த வடிவமுடையவனாகவும், ஐம்புலன்களையும் வென்ற அன்பர்களது இதயகமலத்துள், ஆனந்தாமிர்தமயமாயமர்ந்திருப்பவனாகவுமாய அழகிய கூத்துடையான், வலப்பதாம்புயத்தை முயலகன்முதுகுநெளியுமாறூன்றியும், இடப்பதாம்புயத்தை எடுத்துவீசியும், செக்கர்வானம்போன்று விளங்கும், சடாமகுடம் கங்கை சந்திரன் முதலியவற்றோடு சேர்ந்தசையவும், கரகமலத்திலேந்திய அங்கி எழுந்து சொலிப்பவும், உகாந்தகாலத்திடியொலி யொத்துமுழங்கும், தமருகத்தொலியானே, உலகமெல்லாம் செவிடுபடவும், அஞ்சலிரல்லாம் இப்பதகமலத்து வந்தடைந்துகவென அழைக்குமாறொப்ப, கலகலவென வொலிக்குஞ்சிலம்பு, செஞ்சரணாரவிந்தத்திற்கிடந்து செவிக்கினிதாயொலிப்பவும், வனைந்துவீசியவாமகரமும், அச்சந்தீர்க்கும் அபயகரமும் தங்கிவிளங்கவும், மகரகுண்டலமும் இரத்தினத்தோடுந் தம்மொளியைக்கூத் திருச்செவிகள் விளங்கவும், பவளத்தின்கண் சிறுமுத்தம்பதித்தாலொத்து, புன்முறுவல்விளங்கவும், பவளமலைக்கட்படர்ந்தபனிப்படலமொத்து, பாதங்கொட்டுந் தேசத்துணையுஞ் சாத்தியருளிய திருவெண்ணீறு விளங்கவும், இமயத்தினின்றுமிழியும் [illegible]யொத்து வெண்ணிறமுடைய பூணூலணிந்ததிருமார்பு விளங்கவும், எல்லாவுலகங்களையுங் கன்றும் வைத்தகாருண்ணியமே வடிவெடுத்தாலொத்த திருக்கண் விளங்கவும், அற்புத ஆனந்தத் திவ்வியமாய அழகிய கூத்தாடியருளினான். திருமான்முதலியோர் அதனைத் தங்கண்களிபுறுமாறு காணப்பெற்று, பிறிதியாதுங் கட்டுளவிழ்ந்து, தன்மயமற்ற அருள்வயமுற்ற பேரன்பினே உள்ளமுருகினர்.

அங்ஙனமுருகி, எல்லா உலகங்கட்கிறைவனாகவும்,

காலமுதலிய காரணங்கட்கெல்லாங் காரணமாய வனுமாய், எல்லாவற்றினையுந் தோற்றி நிற்கச்செய்பவனுமாய், சுந்தரதாண்டவ முடையவனுமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். இச்சித்த தற்சேதனா வாயபுன் முறுவலோடு கூடிய மதிபோனுக் திருமுகப்பிரகாச முடையவனுமாய், கருமகரும ரூபமுடையவனுமாய், பாசவிட்டினைச்செய்யுமவனுமாய், இருவினைப்பயனாய இன்ப துன்பங்களைக் கட்டுமவனுமாய், யாண்டும் வியாபகமுடையவனுமாய், சுந்தரதாண்டவமுடைய வனுமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். ஐந்தொழிலினையும் இயற்றுதியற்று மவனுமாய்: உயிர்கட்களின் பெருமையுள்ளவனுமாய், ஆணுதிகமின்றி, வினைப்பயனை நுகர்விப்பவனுமாய், விருப்பு வெறுப்பு கேதுவாயவனுமாய், ஞானவடிவுடைய வனுமாய், சுந்தரதாண்டவமுடையவனுமாய நினக்கு வணக்கம் வணக்கம். என இங்ஙனமாக அவர் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

அழகிய கூத்துடையானும் அக்கணத் திருச்செவி சாத்தியருளி, அவர்களைப் புந்திரங்கி, நீவிர் விரும்பிய தென்னை யென அருளிச்செய்ய, அவர் நீ என்றுநான் மூர்த்தி இத்தலத்தின் வீற்றிருந்தருள்வதனுமாய், இவ்வழகிய கூத்தினைத் தரிசித்த[illegible]றும் பிறவி நீங்கி வினைது திருவடி நீழலைத் தலைப்படுதா உமாய வரமீந்தருள [illegible]க வென வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அங்ஙனமீந்தருளினன். பின்னர் அவரெல்லாம் ஆனந்தமெய்தி, கொட்டு விரும்பி, தம்முள்வேறு வேறுமயன் சாலைகளமைத்து, அப்பிரானை வணங்கி, நீண்ட நாட்டுனையும் ஆடியமித்து, பின்னையனை நீங்கி, தத்தமிருப்பிடங்களைப் போயெய்தினரெனச் சூதமாமுனிவன் கூறி, அம்முனி

வர்களை நோக்கி, "அத்தலத்தினுள், அவர் தரிசித்தகூத்து நிகழ்ந்தகாலத்து, நீண்ட நாட்கட்குப்பின்னர்த்தாய், சிதம்பரத்தலத்தினின்றும் நடராஜவடிவமொன்றெழுந்தருளியது; அச்சரிதத்தினைக் கூறுவல்; கேட்டல்செய்க" வென மகிழ்ந்துமதனைக் கூறலானதொடங்கினன்.

௬-வது திருமானுக்கு அழகியகூத்தன் காட்டியவாறுரைத்த அத்தியாய முற்றியது.

௯-வது முழுதுகண்டராமனது அத்தியாயம்.

மணவைமாநகரத்தில், நீதிகோடாது செங்கோல் செலுத்தும் முழுதுகண்டராம பாண்டியன், வேணுவனத்தெழுந்தருளியிருக்கும் நெல்வேலிநாதனது ஆலயத்தினைப் பிரபலமாகச் செய்வித்து, நாடோறும் காலைமாலைகளில் ஆண்டுபோந்து, பொற்றுமாயமாடு காந்திமதியம்மை நெல்வேலிநாதன் இவர்களைத் தரிசனஞ்செய்தபின்னர்த்தான் போசனஞ்செய்தலெனும் நியமம்பூண்டனன். அங்ஙனமிகழுநாள் நிகழ்கண், பெருவெள்ளம் வந்து; ஐங்கனைவாறனை தரிசனஞ்செய்யவொட்டாதற்கு இடையூறுண்டாயிற்று. அதிகரித்து, அன்னமுமிழ் நீங்கியருகாது உபவாசம் நிறைந்திருந்தான். அப்பொழுது நெல்வேலிநாதன் அரசனது கனவின்கண் ஓர்முனிவடிவுகொண்டுபோந்து, "எனைத்தரிசனஞ்செய்துகொடற்கு இருவேறுகாலங்களினும், கால்வருந்துமாறு சேறன் மீடல்களான் பெரியதுன்பம், என்றுழற்றுங்கிக்கோடலமையாது; ஆதலான் அகிதொழியுமாறருளுவல்; கேட்டல் செய்து அதனை யோவெனின், நின்யானிதைத்த முன்னர்த்தாய் நான் கோவில்கொண்டருளுவல்; ஆண்டு எனைப்பிரதிட்டை செய்

து, நாடோறுந்தரிசனஞ்செய்க" வென ஆணைசெய்தனன். அவன் அதனைக்கேட்டு, பேரின்பவெள்ளத்தழுந்தி, பிற்றைஞான்று திருநெல்வேலிக்கட்போந்து, "அடியே னதுமாளிகைக்குமுன்னே, வந்திக்கின்கண் ? எவ்விடத்து ? எந்தஞான்று? நின்னைப்பதிட்டைசெய்து வணங்குவது? அஃது இனிதுபுலப்பட்டிலதே" யென, அவ்வேழுவனாராதனாதசந்நிதிக்கண்விழித்துத் துதிசெய்து, பின்னர் மனைவயமாகசெருட்போந்து, அற்றையிரவு கண்படைசெய்துழி, அந்நெல்வேலிநாதன் முன்னைவடிவோடு கனவின்கணெழுந்தருளி, "அரசனே! சிதம்பரத்தலத்தினின்றும், இரணியவருமனென்னுஞ் சக்கிரவருத்திக்கு எவ்வாறே, நடேசவடிவமொன்றனை, சிற்பநூலுடையானொருவன், நன்கியற்றித்தருவான்; சத்தசயம்பிரகாசதிப்பிய வொளிக்குமாய அவ்வடிவம், நான் முன்னொருஞான்று திருமால், அங்கி, அகத்தியன் முதலிய அன்பர்க்கு, அநுக்கிரகத்துக்காட்டியருளியதலமாவதூஉம், பெருமைநதியது உத்தரவாகினியுள்ளதூஉம், சத்தியசிரிச்சாரத்தலனையதூஉம், நினதுமாளிகைக்குமுன்னர்த்தாயதூஉமாய அவ்விடத்தின் எழுந்தருளும். அன்னைடக்கண்மைத்தாய் நெல்வேலியின்கணுள்ளதொரு பீடத்தினின்றும், எழுந்து எறும்புத்தொகுதிகள் போந்து, ஒரு குழிவாயினுள்ளார் ...ணையும் தேவியையும், நெல்வேலிநாதன், காந்திமதிதேவி யென்னு நாமகரணஞ்சாத்திப், பதிட்டை செய்து, எமக்கு ஆலயமுஞ்செய்வித்து, நித்திய நைமித்திக முதலியவற்றை நடத்துக" வென ஆணைசெய்தார். பெருந்தகைய அவ்வாணையினை யேன்றுகொண்டு, அது வருங்காலநோக்கி வைகினனெனச் சூதமாமுனிவன்கூறி, அவ்விம்பவரலாற்றை ...க்கூறுவான்றொடங்கினன்.

௬-வது முழுதுகண்டராமபாண்டியன் கனவுகண்டவரலாறுணர்த்தஅத்தியாயமுற்றியது.

83185

எ-வது விம்பவரலாறுணர்த்த அத்தியாயம்.

உத்தரதேசத்தரசன் குமாரனாகிய சிங்கவருமன், தன் னாட்டு அரசஇலக்கணக் குறைபாடின்மையின், அவ்வாசினை வெறுத்து வனத்தின்கட்சரிக்குஞான்பின்னர் ஒருஞான்று, நண்பகல் வெய்யில்வெம்மையால் ... மெய்திச்சோகமுற்றுழி, அங்கொருமுனிவனைப்பார்த்து "அன்னைடக்கண்மைத்தாய் ... தீர்த்தம் யாண்டையுளது பார்த்து வந்துரைத்தி" வென ஆணைசெய்ய, அவன்பொழுதேபோய் நாற்றிசையினும்பார்த்துக்கொண்டு போந்து, அவ்வரசனைநோக்கி, "இல்லைனமத்திய ... கண்மைத்தாய் வாவி யொன்றுள" தெனக் கூறினன். அவன் அது கேட்டபொழுதே மகிழ்வுற்று, அவ்வாவியினையெய்தி, ... தலைசித்து மீண்டுபோம்பொழுது, அத்தருக்கீழுள்ள இல்லைமரநிழலின்கீழ், புலிவடிவமும் பாம்புவடிவமுமுடையராய முனிவரிருவர் ... இருந்து, தவஞ்செய்தலைப்பார்த்து, வியப்பச்சங்களுடையனாய், அவர்க்கண்மைத்தாய்நிற்புழி, அவ்விருமுனிவர்களும் ... ஞானத்துடையராதலின், அவனெண்ணக்குறிப்பைத் தாமுணர்ந்து, "சிங்கவருமனே! நன்கு வருக" வென அழைத்தனர். அதுபொழுது அவ்வினியவசனத்தினைக் கேட்டு, அவன் பேரின்பமுற்று, அடியற்றமரம்போற் புவியில்வீழ்ந்து, அட்டாங்கவணக்கஞ்செய்து, பேரன்புடனின்றனன். அப்பொழுது அம்முனிவர்பார்த்து "அரசனே! நீ மனுநூலின் விதித்தவிதி வழுவாதொழுகுவோனாதலின் ... நின்

னைக் காண்டற்குப் பெருவேட்கையுற்றிருந்தனம்; இற்றைஞான்று அது கைகூடப்பெற்று"மென உபசார வசனங் கூறினர். அப்பொழுது அவனும் "நும்மையொத்த யோகமுடையார்து தரிசனம், எத்துணைஞான்றெய்துமோவென, பேராவுடையனாய எனக்கு, அது இற்றைஞான்று கைகூடியது; இப்பேற்றினும் மிக்கபேறு பிறிதுளதோ! அது நிற்க; யானொன்று கூறுவல்; அது மற்றென்னையோவெனின் அடியேற்கு ஓர் குறைபாடுளது; அதனை நுமது காருண்ணியத்தானே ஒழித்தருளுக"வென வேண்டிக்கொள்ள, அவரும், அவனைநோக்கி, "அஃதியாமறிந்தனம்; அது, நின்வடிவின்கண்ணுறுந்தாய மாசேயாம்; அதுபற்றி அரசஇலக்கணம் குறைபட்டதென நீ துன்புறுகின்றனை; அதற்கு மோசனகாலம் அண்மைத்தாயது; ஆகலின் நீ இவ்வாவிநீருள் ஆடல்செய்யின், அப்பொழுதே நின்னோய்தீர்ந்து, உடம்பெல்லாம் தூயதாகு"மென ஆணைசெய்தனர். அங்ஙனம் அவனும் அதனுளாடியெழுந்துழி, அந்நணமே தேகமுழுதும் பொன்மயமாகப் பெற்றனன். அவனதனைப்பார்த்து, பெருவியப்புற்று மகிழ்ந்து அம்முனிவரது பாதகாமலங்களை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தான். அப்பொழுது அவரும் அச்சிங்கவருமனுக்கு, இரணியவருமனென நாமகரணஞ் செய்தனர். அப்பெயர்பெற்ற அவனும், தவவேடமுடையாராய அவ்விருவரையும் பார்த்து, "இவ்வனத்துள் நீவிர் தனித்துறைவதற்கேது வென்னை"யென வினவ, அதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவர் "நீ சிவபத்தியுடையனாகலானும், அரசருள்வைத்துப் பெரியனாகலானும், அதனை விளங்கக் கூறுதும் கேட்டுக்கொள்ளுக; இத்தில்லைவனம் [illegible]பரமரகசியமாயமுத்தித்தலம்; இத்தீர்த்தமோ [illegible]ப்பட்ட சிவனதுவடிவம்; அவ்வேதுவினே

அது சிவகங்கையென்னு நாமதேயமுடையது. இதனைப் பெற்றித்தாய திவ்வியத்தலமாகலான், யாமிருவரும் இன்பக் காட்சியினையும், சன்னிதிவசத்[illegible]ன்றோம்; நமக்கு நடேசப்பிரான் அதன்பாலத்து[illegible]த்துள் நடனஞ்செய்தருளுகின்றான்; அதனை [illegible]து தரிசனஞ்செய்திருகின்றோம்; இதுவே யது[illegible] கூறியருளினர். அவன் அதுகேட்டமாத்திரையே பேரின்பக்கடலுண்மூழ்கி, வியப்புற்று, யானும் இனி யெஞ்ஞான்றும் இம்முனிவருடன் வசித்து, அவரிட்டஏவல்செய்து, அவர்காணுநடத்தையுந் தரிசித்து, அன்மலாபமெய்துவலெனச் சிந்தித்து, அவ்வெண்ணத்தினை அவர்க்குங் கூறி வேண்டிக்கொண்டனன். அவர் அவனைப்பார்த்து, "நீ இராஜனாகி, உலகத்தில் எல்லாவுயிரையுங் காக்குந்தகுதியுடையனாயும், அஃதோர் பொருளன்றென விடுத்து, வனத்துட்சரித்தல்வேண்டுமென்ன இங்ஙனங் கூறுதல் தகா"தென மறுப்ப, அவன் "நும்மாணைவழியே நடாத்துகின்றேன்; என்மனத்தின்கண்ணோரிச்சை நிகழ்கின்றது; அதனை முடித்தருளுக"வென வேண்டிக்கொள்ள, அவர் அஃது இஃதென விளங்கக்கூறுகவென ஆணைசெய்தனர். அவன் "நுமக்கு நடேசப்பிரான் காட்டியருளும் அத்திவ்விய நடனத்தினை, அடியேனுங் கண்டின்புறுமாறருளுக"வென வேண்டிக்கொள்ள அவரதற்குடன்பட்டு, சச்சிதானந்த வடிவமுடைய நடேச சந்நிதானத்துப்போய், அதனைக்கூறி வேண்டிக்கொள்ள, அவன் அருள்வடிவமுடையனாகலின், அவர் வேண்டுகோட்கிரங்கி அங்ஙனமாடியருளினன். அந்நடத்தினை அவருடனே அவ்வரசனுங் கண்களிக்குமாறு காணப்பெற்று, பேரின்பக்கடலுண் மூழ்கி மெய்ப்புளகமுற்று, அருவிபோல் ஆனந்தக்கண்ணீர்பொழிய, பதைபதைத்தாடிப்பாடிப் பர

வசமாய்ப் பெருமகிழ்வுற்று, அம்முனிவரிருவரையும் வண
ங்கி, இனி அடியேன் செயற்பாலதாய பணி யிஃதென
ஆணைசெய்கவென வேண்டிக்கொள்ள, அவர் அவனைப்பார்
த்து, "இரணியவருமனே! இத்தலமோ, ஏனைத்தலங்கட்
கெல்லாம் முடிமணி யொப்பதாய், உயிர்கட்கெல்லாம்தரி
சனமாத்திரையானே வீடுபேறு பயத்தற்பாலதாகலின், ஈண்டு
ஆலயப்பணி முதலிய பணிகள் செய்து முடித்து, இதனை
யாண்டும் யாவர்க்கும் புலனுமாறு மிக்குபுகழச் செய்
குக" வெனக்கூறினர். அவனும் அவ்வாணையை யேற்று
கொண்டு, ஆலயப்பணி முதலிய எல்லாப்பணிகளையுஞ்
செய்துமுடித்து, சிற்பநூலறிவுடையாரை ஆண்டழைத்து
நடேச வடிவமொன்று செய்யுமாறு, அவர்க்காணைசெய்து
தாம்பிரங்கொடுக்க, அவரும் அதனைச்செய்து முடித்தனர்.
திப்பியமாய அவ்வடிவத்தினது பேரழகினை, இரணியவரு
மன் பார்த்து, கண்களியுற்று, இவ்வடிவுபோற் பிறிதோர்
வடிவம் பொன்னாற் செய்யின், அது இதனினும் மிக்க
பேரழகிற்றாமெனக் கருதி, அது செய்யுமாறு மறித்தும்
அவர்க்காணைசெய்து பொன்கொடுக்க, அங்ஙனமே அது
செய்துகோடற்கு மறித்துங் கருவமைத்து, பொன்னைக்
குகையுளிட்டுருக்குழி, நடேசபிரான் ஓர் விருத்த சந்நியா
சிவடிவங்கொண்டு ஆண்டுப்போந்து, அச்சிற்பநூலுடையா
ரை நோக்கி, நீவிர் யாதுசெய்கின்றனிரென வினவ
அவரும் அவனை நோக்கி, அரசனாணையானே நடேசவடிவ
மொன்றனை இத்தலத்திற்கு, பொன்னினாற் செய்யாநின்
றேமெனக் கூறக்கேட்ட அவனும், இப்போறத்தினுக்
குதவுமாறு என்மாட்டுப் பொன்னொன்றுமிலதே யெனத்
துன்புற்று, அதனையவர்க்குங்கூறி, தன் மாட்டுளதாய கந்
தையாலே ஒன்றனை உதரும்பொழுது, அதினின்றும்

செப்புக்காசொன்று கீழே விழுந்தது. அவன் அதனை
யெடுத்துக்கொண்டு, அவரைப்பார்த்து, எனதிக்காசொன்
றனையும் இப்பொன்னுடன் சேர்த்து, எனக்கும் சிறிது
சிவபுண்ணியம் கைகூடுமாறு செய்தல் வேண்டுமெனக்
கூற, அவர் அவனைப்பார்த்து, நீ நன்று சொற்றிலையே;
செம்பினைப் பொன்னுடன் சேர்த்துக்கோடல் தகாதென
மறுப்ப அவனும் மறித்துமறித்தும் பலவேறுபட்ட இனிய
மொழிகள் கூறி, எவ்வாற்றானாயினும் எனக்கிது செய்தல்
வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டனன். அப்பொழுது அவ
ர்க்கெல்லாம் தலைமையுடையானொருவன் அவன் துன்
புற்று மிகவும் வேண்டிக்கோடற்கிரங்கி, எண்ணிறந்த
பொற் காசுடன் செப்புக்காசொன்றனைச் சேர்க்கின், தம்
முன்னேறுபட்டு அதனிறம் பிறர்க்குப்புலப்படாதெனச்
சிந்தித்து, அதனை வாங்கி அவற்றுடன் விரவுமாறு செய்
தனன். பின், உருக்கிய தங்கத்தினைக் கருவினுள் நிறைத்
தனர். அவன் அப்பொழுது கரந்துபோயினன். அவர்
அவ்வடிவத்தினைப்பார்க்குமிடத்து அது தாம்பிரமயமா
யிருந்தது. அவ்வாறிருத்தலை பின் அரசனும் பார்த்து
இங்ஙனமாதற்கேதுவென்னை யென வினவ, அவரொன்
றுங்கூறாதொழிய, பெரிதும் வெகுளிகொண்டு, பொன்
னைக் கவர்ந்துகொண்டு தாம்பிரத்தானே செய்தார் போ
லுமெனக்கருதி, அவரையெல்லாம் தளைபூட்டி வைத்து,
பின்னர் இங்ஙனமாதற்கேது இஃதென வறியாது, அதனை
யழித்துக்கோடற்கு நடேசபிரானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு
உண்டியின்றி உறக்கஞ்செய்துழி அழகிய திருச்சிற்றம்
பலமுடையார் மறித்தும் அச்சந்நியாசவடிவங்கொடு, அவ
னது சொப்பனத்தின்கண் எழுந்தருளி, இரணியவரும
னே! நீ முதற்கண் தாம்பிரத்தான்வார்த்தற்கு என்மாட்டு விரு

ப்பின்றி மறித்தும் பிறிதொன்றனைப் பொன்னாற்செய்து கோடற்குத் தொடங்கினேன்; பொய்மைமிக்க இக்கலியுகமுடையார்க்கின்மையுமாறு, யான் இவ்வடிவங்கொண்டுபோந்து செப்புக்காசொன்றனையீந்து; பொன்னுடன் சேர்க்குமாறு கூறினேன். சிற்பநூலுடையவிக்கம்மியர், அதனை அவற்றுடன்சேர்தல் தகாதென மறுத்தனர். அப்பொழுது இவ்வருட்கலைமையுடையானொருவனை, யானது நன்பத்திற்கிரங்குமாறுசெய்தேன். ஆதலின் அவன். அதனைக்குற்றமுற்றதென் வாங்கி அதனை யவற்றுடனிட்டனன். அதுபற்றித்தான் இது தாம்பிரமயமாயிற்று; இஃது மெய்ம்மையாம். நினது கண்ணின்றிபத்துக்கு மாத்திரம் பொன்வடிவமாகும்; ஏனையோர்க்கு அங்ஙனமாகாதென ஆணைசெய்து மறைந்துபோயினன். அப்பொழுது அவன், கண் விழித்து வியப்புடையனாய், பொழுது புலர்ந்தபின் சபைக்கட்போந்து, சிற்பநூலுடையாரை அழைத்துவருமாறு செய்து, அவரைநோக்கி, தான் கண்ட நிகழ்ச்சியை மெய்ம்மையே கூறுமினென வினவ, அவரும் கனாவில் நிகழ்ந்தவண்ணம் கூறினர். பின்னர் அரசன் அக்கசாலைக்கட்போந்து அவ்வடிவத்தினை மறித்தும் பார்த்துழி அது பொன்மயமாய்த்தோன்றக்கண்டு, பெருமகிழ்ச்சியெய்தி பின்னர் தனைப் பிரதிட்டைசெய்து தரிசித்துவணங்கி, அன்றிரவு கண்படைசெய்துழி, அந்நடேசபிரான் அவனது சொப்பனத்தின்கண் எழுந்தருளி "அரசனே! நான் அன்பர் மாட்டவாவுடையனாகலின், அன்பனாய நீ என்னையாங்கே முற்றுறச்செய்தனன். பிரதிட்டை செய்யாதெஞ்சிய என்னை தென்தேசத்துக்கனுப்பிவிடுவாயாயின், நான் இச்சித்த தலத்தின்கண் எழுந்தருளுவல்" என ஆணைசெய்து, பின்னர்த் தலைமைச்சிற்பன் மாட்டும்போந்து, அரசனுக்குச் சொப்பனத்தின்கண் ஆணைசெய்தனென்; அவன் பிற்றைஞான்று என்னை நின்மாட்டுத்

கொடுப்பான். நீ அது பெரும்பாரமெனவெருந்தற்க. நீ சுமக்கும்பாரமெவ்வளவிற்று அவ்வளவிற்றாயிருக்குவல்; யான் இச்சித்தவொருவனை மாத்திரத்துப் போந்துழி, நினக்குப்பாரம் மிகுதிப்படும், அப்பொழுது ஆண்டு வைத்து விடுக என ஆணைசெய்து திருவம்பலத்தெழுந்தருளினான்.

பொழுது புலர்ந்தபின், அரசன், நித்தியக்கிரியை செய்து முடித்து, திருவம்பலத்தினைத் தலைப்பட்டு, நடேசபிரானை, பேரன்போடு தரிசித்துவணங்கி, பின்னர், தலைமைச் சிற்பனை அழைத்து, கண்டகனா நிகழ்ச்சியை அவனுக்குக்கூற, அவனும், தான்கண்ட கனாநிகழ்ச்சியினைத் தாழ்மையோடுங் கூறினான். அப்பொழுது, அவ்விருவரும் பெருவியப்புற்று, அவ்வடிவத்திருந்த தானத்துட்போந்து அதனைப் பலமுறை பார்த்து மகிழ்ந்து, அடிப்பாடி ஆனந்தத்துள்மூழ்கி, அன்போடு [illegible] கனியுமாறு தரிசனஞ் செய்தனர். பின்னர், அரசன், மிகுதற்கரிய ஆர்வமையோடுங்கூடினவனாய், அம்முதன்மைச் சிற்பனிடத்து வேண்டுந்திரவியமீந்து, இந்நடேசவடிவத்தினைத் தென்தேசத்துட் கொடுபோதுக என ஆணையிட்டனன். அவனும் அப்பொழுது நீராடி, திருவெண்ணீறிட்டுக் கண்டிபூண்டு, அதனை வலஞ்செய்து வணங்கி, பெருமகிழ்ச்சியுற்று, இருநாலான் இயங்க வல்லானைப் பையிலுள், அதனை யெழுந்தருளச்செய்து சிரமேற்கொண்டு, சிதம்பரத்தைநீங்கி, அப்பிரான் திருவடிமறவாத சிந்தையுடையனாய், தென்றிசைநோக்கிப்போந்துழி, பொருநைமாநதிக்கணுள்ள, தாருகாவனத்துக் கண்ணடைந்தாய கதலியகிரிச்சாலைத்தலைப்பட்டவிடத்து, அவனுக்குத்தலை நெரிதற்கேதுவாய பாரமிக்கது. அப்பொழுது, அதனைப்

6.—சகல ஜீவாத்மாக்களுக்கும் அவரைக் குறிப்பதாக. அல்லேலூயா.—பிதாவுக்கும் சுதனுக்கும் மற்றதும்.

(வருஷ முழுதும் சொல்லவேண்டியது)

முத.—சீன்னடைக்கு முன்றிப்பாயிருக்கும் படைடையைப்போலத்தக்கன்னிகையே நீர் அவ்வளவு அழகாயும் சௌந்திரியமுள்ளவளாயுமிருக்கிறீர்.

(ஆகமனகாலத்தில்சொல்லவேண்டியது)

முத.—இதோ ஆண்டவருடைய அடிமையானவள் உம்முடைய வார்த்தையின்படியே எனக்காகக்கடவது.

(சுவாமிபிறந்த நாளில் சொல்லவேண்டியது)

முத.—இதோ மரியம்மாள் நமக்கு இரட்சகரைப் பெற்றாள் அர்ச். அருளப்பர் அவரைப் பார்த்த உடனே சொன்னதாவது:—இதோ சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப்புருவை இதோ உலகத்தினுடைய பாவங்களைப்போக்குகிறவர்,—அல்லேலூயா.

ஆகமனகாலந் தவிர மற்ற நாட்களில் வரு
ஷமுழுதும் சொல்லவேண்டிய
சிறு அத்தியாயம்.

முத.—சீயோன் குமாரத்திகள் அவளைக் கன்னி அவளை பாக்கியவதியென்று சொன்னார்கள் மேலும் இராக்கினிகள் அவளை மிகுதியாய்ப் புகழ்ந்தார்கள்.

துணை.—சுவாமி உமக்கே தோத்திர முண்டாகக்கடவது.

(ஆகமனகாலத்தில் சொல்லவேண்டியது)

முத—ஜெஸ்ஸே மரத்திலின்று ஓர் கிளை புறப்படும் அதின் தண்டிலின்று ஓர்புஷ்பம் புஷ்பிக்கும் அவர் மேல்சர்வேசுரனுடைய ஆவியானது தங்கும்.

துணை.—சுவாமி உமக்கே தோத்திரமுண்டாகக்கடவது.

முத.—ஓ கன்னிமரியாயே உமது திருக்கர்த்தர் உம்முடைய பரிசுத்த பாலால்போஷிக்கப்படும்போது உம்மிடத்தில் எவ்வளவு மகிமை பிரகாசித்ததென்றால் அதிக பிரகாசமுள்ள நட்சேத்திரங்கள் முதலாய் உம்முடைய பிரகாசத்தில் மங்கிப்போயிற்று.

துணை.—ஆதித்தாயால் மனிதனடைந்த நஷ்டத்தை உமது திருவயிற்றின் கனியாகிய சேசுநிவிர்த்தி செய்கிறார். மேலும் உம்மை அழுகையோடு பின்தொடருகிறவர்களுக்கு மோட்சத்துக்குப் போகிற வழியை சரிவாக்குகிறது.

முத.—உம்மால் மோட்சவாசல் திறக்கப்பட்டு நித்திய காலத்தின் பிரகாசத்தை வெளியிடுகின்றது. இரட்சிக்கப்பட்ட சனங்களைப் புகழ்ந்து பேசுங்கள் உங்கள் இரட்சணியம் அர்ச்சியமிஷ்ட கன்னிமரியம்மாளின் மகன்தான்.

துணை.—அர்ச். மரியம்மாளின் குமாரனாகிய சேசுவே உமக்கும் உமது பிதாவுக்கும் இஸ்பிரீத்துசாந்துவுக்கும் என்றென்றைக்கும் தோத்திர முண்டாகக்கடவது.—ஆமென்சேசு.

ஃ செப்பறைமான்மியம்.

தேஜோமய சாட்சாத்கார மூர்த்தகடவுளாய் விளங்குகின்றவனாகிய அகார நிமலமூர்த்தபதியாகிய பரமசிவன் இருதாலனெனும் செந்நிறந்தங்கிய அக்கல்லாடைப்பரியினைச் சுத்தயோனையே உள்ளடங்கிய இடமாகவும் பிரணவமந்திர மேயிடமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாலுதம்பங்களாகவும், இருபத்தெட்டாகமங்களும் இருபத்தெட்டுத் தம்பங்களாகவும், பஞ்சபூதங்களும் ஐந்துதம்பங்களாகவும், ஆறுசாத்திரங்களும் ஆறுதம்பங்களாகவும், பதினெண் புராணங்களும் பதினெண் தம்பங்களாகவும், இருநூற்றுப் [illegible] வனங்களும் சுடப்பட்ட இருநாற்றிருபத்து நாலுபலகைகளாகவும், தொண்ணூற்றாறு தத்துவநாத்துவிகங்களும் தொண்ணூற்றாறு பலகணிகளாகவும், சிற்சோதய திருவிருள்விளக்கமே திருவாயில்களாகவும், பாராதமே மேலிதனவாகவும், ஆயிரத்தியே கதவாகவும், [illegible] இச்சாதகமாகிய திருவைந்தெழுத்துக்களே ஐந்துபடிகளாகவும், அறுபத்துநாலு கலைகளே அறுபத்துநாலு கைமரங்களாகவும், ஐம்பத்தொரு அக்கரங்களும் எண்பத்தொரு பதங்களும் வரிச்சுக்களாகவும், இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு சுவாசங்களும் இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு ஓடுகளாகவும், எழுபத்தீராயிரம் நரம்புகளும் எழுபத்தீராயிரம் ஆணிகளாகவும், வாமை முதலிய நவசத்திகளும் மேலேயுள்ள ஒன்பது பொற்குடங்களாகவும் அமையுமாறு சராசரங்கள்யாவுந்தோன்றி ஒடுங்காநின்ற சர்வபரிபூரண அகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்த சிதாகாச பராசத்தியாகிய செப்பறையம்பலமாக்கித், தான் அப்பையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற வடிவத்தினை அதிட்டித்துச் சபாமூர்த்தியாகி, அகிலலோகமாதாவாகிய சிவகாமவல்லி

அ·வது முழுதுகண்டராம அழகியகூத்தர் அத்தியாயம்.

காணுமாறு, சிருட்டி முதலிய வாத்தியங்களெல்லாமொலிப்ப, சிருஷ்டி முதலிய ஐந்தொழில்களையும் நடத்துவதாய அவ்வழகியகூத்தை ஆடியருளினர். அக்கூத்தினை அரசன் கேட்டுப் பரவசத்தெழுந்து நின்று, வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் காலமும் தூரமும் தெரிதற்கரிய தாண்டவ வைபவத்தைத் தரிசித்து, "அழகியகூத்துடையோனே!" எனப் பன்முறை அழைத்துத் தழுவிக்கொண்டு, மிக்க ஆனந்த பரவசனாய்க் கண்களினின்றும் ஆனந்த அருவி சொரிய, உடம்பெல்லாம் உரோமப் புளகங்கொண்டு இத்தனைத்தெனக் கூறற்கரிய இன்பக்கடலுள் மூழ்கி, "முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே! பிரமன் தலையினை அரிதல்செய்தவனே! காமனைக்காய்ந்தோனே! காலனை உதைத்தோனே! முப்புரதகனனே! பன்றியன்னமாய் திருமால், பிரமன் இருவரும் அடிமுடி தேடியுங்காணா [illegible] கடன்மாட்டிடை முத்தையும் தங்கிய கண்டமுடையானே! எல்லாவுலகங்களும் இயக்கி நிற்பவனே! யாண்டும் வியாபகமாகிய வியல்புடையானே! மங்களமாய திருவடிவுடையானே! செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாயிருக்கும் முழுமுதற்கடவுளே!" என இன்னணந் தோத்திரஞ்செய்து, சின்னாட்டினையுங்காணாது பின் அதனிற்கண்ட தாயைப்பிரியலாற்றாத ஆன்கன்றை ஒப்ப, சோணாட்டின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற அப்பிரானைப் பிரிதற்கு விருப்பிலனாயினும் அக்கடவுளாணையானே ஒருவாறு அதனிற் பிரிந்துபோய் தன்னகரத்தினைத் தலைப்பட்டானெனச் சூதமாமுனிவன் கூறி, பின்னர் அன்னான் ஆலயங்கட்டுவித்த வரலாற்றினைக் கூறத்தொடங்கினன்.

அ-வது முழுதுகண்ட ராமபாண்டியனுக்கு அழகிய கூத்தனைக்காட்டிய வாறுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

கூ-வது திருவாலயமியற்றியவாறுரைத்த அத்தியாயம்.

பிற்றைஞான்று, முழுதுகண்ட ராமபாண்டியன், சிதம்பரத்தலத்தினின்றும் போந்து அச்சிற்பநூலுடையானை அழைத்து, அழகியகூத்துடையானுக்கும், நெல்வேலிநாதனுக்கும், காந்திமதிதேவிக்கும் ஆலயம் அமைத்தல்வேண்டும்; நீ அதற்குரிய பொருத்தமுதலியவற்றைக்கூறுக வென ஆணைசெய்ய, அவன் அதுகேட்டுமகிழ்ந்து, சிற்பநூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் விதித்தவாறே அவற்றைக் கூற, அதுகேட்ட அரசனும், எனது பொருள் இவ்வருமைத்திருப்பணிக்குதவக்கிடைத்தது [illegible] யெனக்கருதி, அமைச்சரையெல்லாம் ஆண்டு வருமாறழைத்து, வேறும் ஈண்டுள்ள சிற்பநூலுடையாரை [illegible] வருமாறுசெய்க வென ஆணைசெய்ய, அவர் அங்ஙனமே வருமாறுசெய்தனர். அவரையெல்லாம் அரசன் நோக்கி நீவிர் சிதம்பரச்சிற்பன் கூறியவாறே செய்யுங்கடப்பாடுடையீர்; அம்முறை வழுவின், நமக்குக்கொடுந் தண்டஞ்செய்குவலென அச்சுறுத்தி, வேண்டும்பொருளீந்து, அக்கினிசாரன் அகிலாண்டநாயகி இருவருந்தக்குமத்தலத்தி னண்மைக்கண்ணுள்ள மலையையெய்தி திருப்பணிக்குரிய தொழில்செய்க வென ஆணைசெய்து, பின்னர்த்தான் செப்பறைத்திருத்தலம்போந்து, மா, பலா, தெங்

கு, நாரத்தை, எலுமிச்சை முதலிய எண்ணிறந்த மரங்கணிறைந்துள்ள சோலையினை அப்பதியினைச்சூழுமாறுசெய்வித்தனன். பின்னர்த்திருப்பணிக்குரிய கற்களையெல்லாஞ் சிற்பநூலுடையார் ஆண்டுக் கொடுபோந்திட்டனர். அப்பொழுது, கருப்பக்கிரகம், அருத்தமண்டபம், மகாமண்டபம், மணிமண்டபம், சிபலிமண்டபங்களும், திருமதில் திருக்கோபுரமுதலியனவும் அமைத்து, வேதாகமங்களைக் கற்றுணர்ந்த ஆதிசைவரையழைத்து, நெல்வேலிநாதன் அருளுமாறினை வழியே எறும்புத்தொகுதிபோய்ப் புகுந்த குழியிடத்தைச்சூழக் கட்டப்பட்ட ஆலயத்துள், அக்குழியிடத்து அப்பிரானையும், ஏனைய ஆலயங்களுள், தேவி, நடேசபிரான் முதலிய ஏனைக்கடவுளரையும் பதிட்டைசெய்வித்து, கும்பாபிடேகமுஞ் செய்வித்துத்தரிசித்து, பெருமகிழ்ச்சி [illegible] செய்தனன். பின்னர், அங்கிப்புத்தேள் [illegible] ஞான்று பதிட்டைசெய்யப்பட்ட அக்கினீசுரன் அகிலாண்டநாயகி இருவருமெழுந்தருளியிராநின்ற திருவாலயத் திருப்பணிகளையுஞ் செய்தலன்றி, அவ்வரசன் இவையாவற்றிற்கும் நித்திய நைமித்தியங்களாய பூசை உற்சவமுதலியனவு நடாத்தி, சூழ நந்தனவனங்களும் அமைவித்தனன். இப்பெற்றியெல்லாங் கண்டதேவர், செப்பறைத்திருநகருக் கொப்பதாக ஒருநகரும் எவ்வுலகத்தினும் இலதெனக்கூறினர். இங்ஙனமாக, அவ்வரசன் நடேசபிரானுவந்தற்கேதுவாய பணிபலவுஞ்செய்து, முக்காலத்தினும் அச்செப்பறையுட்போந்து தரிசனஞ்செய்து; நீண்டநாட்களையும் ஆண்டுவாழ்ந்து முடிவின்கண் அழகியகூத்துடையானது திருவடிநிழலைத் தலைக்கூடப்பெற்றனன்.

௯-வது திருவாலயமியற்றியவாறுரைத்த அத்தியாய முற்றியது.

௰-வது இராஜவல்லிபுரமாயவாறுரைத்த அத்தியாயம்.

கலியுகத் தொடக்கத்தின்கண், பொருனை நதியின் தென்கரையின்கண், மணவைமாநகருள், வேப்பமாலைதரித்த வீரசேனமகாராஜன் தீமைசெய்வார்க்குத் தண்டமும் நன்மை செய்வார்க்கு வரிசையு நல்கி அரசுசெய்துவருவானாயினன். பின்னொருநாள், இந்திரன் அண்டப்போக்கு அவ்வரசனைப்பார்த்து, என்னகரினுநின்னகர் சிறந்தோங்குதற்கேதுவென்னை யெனக்கடாயவழி, நடேசபிரான் அழகிய கூத்துச்செய் [illegible] தல்பற்றியாமெனவிடுத்தனன். அவன் [illegible] னை எல்லாஅரசரையும் வெற்றிபெற்றனன்று, அவரனைவரும் ஆண்டுப்பதி திறையளித்து வணங்கினர். அன்று முதல் அவனெல்லாத் தங்குக்குப்பெருமானாராஜன் என்னு நாமத்தின் இறுதிக்கண்ணதாய ராஜ என்னும்பதமும், சிவகாமவல்லி யென்னு நாமத்தினிறுதிக்கண்ணதாய வல்லியென்னும்பதமும் ஆகிய இவ்விருவேறுபதங்களும் தம்முளியைந்து, இராஜவல்லிபுரமென நாமமிடப்பெற்றுடையதூஉம், அக்கினீசுரனென்னும் பவளமலையின்மேல் அகிலாண்டநாயகி யென்னும் பைங்கொடிபடர்ந்தோங்கற்கு இடமாயதூஉம், கருப்பஞ்சாற்றின் சுவையையும், கனியினுசுவையையும், பாலினுசுவையையும், அமுதச்சுவையையுமொவ்வாது, அ

கிலாண்டநாயகியின் [illegible] வினைத்தினைபொத்த சுவையுடைத்தாய நீர் நிறைந்த பொருனைமாநதியினது உத்தரதீரத்திலுள்ளதூஉம், கமுகமரங்கள் கொடிமரங்களாகவும், அவற்றது அடியிற்றங்கிய பாசி சூர்ச்சமாகவும், அலைமேற் படர் கொடி குழக்கட்டிய கயிறுகளாகவும் பெற்று, இவை இங்ஙனந் தோன்றுதல், எஞ்ஞான்றும் அக்கினீசுரனது திருவிழாச்சிறப்பாமாறுபோன்று பொலியப்பெற்றுள்ளதூஉம், நீர்நிலை வெள்ளிக்குண்டமாகவும், செங்கமலம் ஓமவன்னியாகவும், மரங்களின் பூவினின்றொழுகுந்தேன் ஆகுதி செய்யு நெய்யாகவும், வண்டினொலி வேதமந்திரமாகவும், இலை ஒருக்கு சிருவமாகவும் பெற்று, வேள்விச்சாலையைப்பொத்து விளங்கப்பெற்றதூஉம், அக்கினீசுரனும் அகிலாண்டநாயகியும் வீதியுலா [illegible] வாய்ப்பாதருங்கால், தத்தம் வாயில்க [illegible] வாழைக்கமுகு [illegible] தோரணம் பூம்பந்தல் முதலியவற்றாலலங்கரித்து, கலசங்கமாட [illegible] கடங்களை நிறைத்து, கமலங்களுள் தேங்காய், பழம், தாம்பூலமுதலியனவைத்து, தீபவொளிபரப்பி, வணங்கு நாற்குலத்தாரும் முறையே வசிக்கும் சந்நிதி வீதியும், இரதவீதியும் அமையப்பெற்றுள்ளதூஉம், ஆண்டைக்கு நடுவண் கண்டிகையது நடுநாயகமணிபொத்து சைவமென்னும் பயிர்தழைக்குமாறு அருள்நீர்பாய்ச்சி, பொய்ச்சமயமாய களைகட்டு, மெய்ஞ்ஞானத்தினை விளையச்செய்யும் அக்கினீசுரனும் அகிலாண்டநாயகியுமாய இருவரது ஆலயங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளதூஉம், சமயம், விசேடம், நிருவாணம், அபிடேகங்கள் பெற்றுடையபுண்ணிய புருடர்கள் விரும்பி வசிக்கப்பெற்றுள்ளதூஉம், விநாயகப்பிரான், வீரபத்திரக்கடவுள், பத்திரகாளி, அய்யன், இலங்களான் என்றின்னும் இடைய

ருள. காக்கப்பெற்றுள்ளதாக இராஜநகரமமைத்து, அவ்வரசனையெல்லாம் ஆண்டிருக்கவென ஆணைசெய்ய, அவரும் அங்ஙனஞ்செய்தனர். இனி, அந்நகருள் வைகும் வேதியரனைவரும் தமக்குரிய அறுதொழிலன்றிப் பிறிது தொழில் செய்வதிலர். அரசர் தமக்குரிய நீதியினின்றும் வழுவி ஒழுகுதல் செய்வதிலர். வைசியர் தமக்குரிய தரும வழியானன்றிப் பொருளை யீட்டுதல் செய்வதிலர். நான்காம் வருணத்தார் தமக்குரிய உழுதல் முதலிய தொழில் செய்தலின் வழுவார். ஏனையோரும் தத்தமக்குரிய தொழிலன்றி ஏனைப்பாவத்தொழில் சிறிதுஞ்செய்யார். இங்ஙன், அவ்விராஜவல்லிபுரம் இன்னோரன்னபெருஞ்சிறப்பெல்லாம் அமைந்துள்ளது.

இச்செப்பறைமான்மியத்தினை, யாவோரும் அன்போடு விதிப்படி [illegible], படிப்போர்; கேட்போர், சிந்திப்போரெல்லாம் இராஜ[illegible]கமும் நன்மக்கட்பேறுமெய்தி, பகைஞரையும் வென்று, நோயுமின்றி நீண்டவாட்டினையும் வாழ்ந்து, தேவபோகங்களுமெய்தி, முடிவின்கண் வீடுபேற்றினையும் தலைப்படுதலொருதலையாமென, இங்ஙனஞ் குமாரமுனிவன் கூறியபொழுது, அம்முனிவரனைவரும் அவனை வணங்கி அவனோடும் ஆண்டுநின்றிச்செப்பறைத்தலத்தைப்போந்து, பொருநைமாநதியை யெய்தி, தாண்டவதீர்த்தத்தினாடி, நடேசபிரான், சிவகாமவல்லி, நெல்வேலிநாதன், காந்திமதிதேவி, அக்கினீசுரர், அகிலாண்டநாயகி ஆகிய இவரையெல்லாம் பூசித்து வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து வேண்டிய வேண்டியாங்குப்பெற்றுநீங்கி, பொதியமலையை யெய்தி, சாரங்கதீர்த்தமும், முக்களாதீர்த்தமுமாடி, பின்னர்ப் பொருநைச்சங்கமத்தாடி, சிவத்தலங்களையெல்லாம்

தரிசித்துப்போந்து [illegible] நைமிசவனத்தைத்தலைக்கூடப் பெற்றனர்.

இராஜவல்லிபுரமாயவாறுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழகிய கூத்தனருட்பதம் பரவுக
பழகியபத்தம் பற்றறந்திட வுயிர்க்கே.

உ.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பறை அழகியகூத்துடையார் தோத்திராட்டகம்.

(இஃது,) இம்மான்மியத்து ௩-வது அத்தியாயத்தின், நடராசப்பெருமான்மீது அக்கினிதேவனாற் செய்யப்பட்ட சுலோகவடிவமாய தோத்திரம், தமிழ் வசனவடிவான் ஆண்டுச்செய்யப்பட்டதாயினும், அஃது மனனஞ் செய்து போற்றிக்கோடற்கு எளிதாகாமையின் அங்ஙனமாதற் பொருட்டு, செய்யுள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டது.)

வீழுமன்பர்க் கருள்புரிவோய் மெய்ப்பரத்துட் பரமானோய்
ஞெற்றிக் கண்ணுடையோய் சேரிலயன் வழிபடுவோய்
வாழிபரைப் பதியானோய் மங்களவின் புருவுடையோ
யானுமழகிய கூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௧)

பன்றேனி மனவருத்த மாற்றியவட் கருள்புரிவோய்
புழுமதுவச் செங்கமலப் பூவைபதி காதலிப்போய்
நிடிபுரிகல் வரசொல்லாஞ் செயுமிச்சைக் கிடமானோ
துலவழ கியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௨)

பொருளவடிவோய் தத்துவத்தின் பொலிசதா சிவவடிவோ
ருணித்தச் சான்றருவோ யமரர்தம்முட் டலையாயோய்
பரையையொரு பாலின்வைத்தோய் பண்ணவருளாற்றலுளோ
ரியவழ கியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௩)

சந்தியாமங்கைபங்கோய் நின்றுயய சரணமெனுஞ்
சந்தமலி செங்கமலங் கண்டுபணி சார்கரார்க்குத்
தந்தமிச்சை தந்தருள்வோய் தாண்டவத்திற் றலையாயோரு
ளந்தழகியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௪)

பொன்விரிசால் வடிவுடையோய் வெட்போர்மேல் விழைவுடையோய்
கற்போத வடிவுடையோய் தவர்போற்றி செயுப்படுவோய்
விந்தா வடிவோயமர ரெனைக்க வீற்றிருப்போ
யர்ளம்மழ கியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௫)

எனைநின் பதமேத்தி யமர்சித்த ரயனென்றோர்
தாவிநித்தம் பதம்பெற்று நித்தன்மைத் தாயபல
தேனிலா வாழ்வுதனைச் சேர்ந்தோர்க் கீந்தருள்வோ
யானந்தியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௬)

நயனமுய நன்மனுவை நயந்தொருகாற் சொல்வோர்க்குத்
தயாநிலா வின்பருள்வோய் சங்கேந்துஞ் சத்தியுளோ
யனந்தருமுக் கண்ணுடையோ யன்றினவர் புரமழித்தோ
யமலவுழ னியகூத்தோ யடிபோற்றி போற்றியவே. (௭)

மனிதருண்மா னிக்கமொத்து மகிழ்செய்கதிர்த் தொகுதிபல
வனவுபதச் செங்கமல மார்ந்துளோய் கோடியென்ன,
மின்னயுமின ஞாயிறநேர் அமிர்தவடி வேய்ந்தருள்வோ
யன்னமுழ லியகூத்தோ அடிபோற்றி போற்றியவே. (௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பறையிராஜவல்லிபுரம்

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி பதிகம்.

பண்டைவினை யானும்வரு பழவினையி னானுமுறு பாழ்த்தகன் மந்திரனும்
பாழாய மாயைப் புணர்ச்சியா னுந்தொலைவில் பலபல தனுக்கடுக்கிக்
கொண்டுசுழல் பாவியேன் செய்கின்ற பிழையெலாங் குணமெனக் கருதிவெளிதாக்
கோலங்கள் காட்டியென்னி வ்வள வெடுத்தாண்ட குணமேரு வேநிறைந்து
மண்டுமா னந்தவெள் ளத்தையுண் டின்புறவும் வைப்பதென் றோவுழிகிலேன்
வானுநி மண்ணுநி மற்றுள வெலாமாகி மறைநான்கு மருங்குமலே
யண்டபகி ரண்டப் பரப்புமா யப்புறமு முளவற்று நின்றுலாவு
மருண்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ வகிலாண்ட மென்னுமாசே. (௧)
கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வர்சிலர் புவியிற் கறங்குசக டென்றலோடிக்
காலோய்வர் சிலர்மரப் பேய்போல நாடொறுங் கதறுவார் சிலர்குவிந்த

வில்லொத்த நுதலினர் போகத்தை நாடியே வெகிவர்சிலர் பசையிலார்
வெற்றென்பி னைக்கடித் தலகுபுன் னாய்க்குநிகர் விழுமதைப் பருகுநாய்போற்
சொல்லற்றவுலகிலுறு தன்னுடலாஞ் சுகமாய்த் தேடிப்பார்சில ரவர்களோடு
கூடியாக வண்ணமெனை யிவ்வனம் வெருத்திநட் டோகைவிலா நீக்கியெல்லோ
டெல்லற்றபேரின்ப வெள்ளத் தழுத்தியே பசைவற் றிருப்பவைத்த
வருள்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ வகிலாண்ட மென்னுமாசே. (உ)

ஆலவுட லாவினாது தோலென்ன நீக்கிவே றாக்குமத் தோலியினைச்
சான்பழநும் யாதனு வுடலத் திருத்தியே சடருமேரி வாயினிடுவார்
மேல்நிற் கையெனச் செம்பினை யுருக்கியே விலைவர்விழி தன்னினூசி
விட்டுற விறக்குவார் நரகுமொரு நம்வெவ்வேறு விதமாக வூழிநூழி
காலம தழுத்துவார் தலைபெழும் பிடிமணிக்கி நுவிழுற வடிப்பரந்தக்
கனவொத்த யமனுதர் கையினடியேன் றனைக் காட்டிக் கொடுத்திடாதே
ஆலமமு துண்டமரர் தமையாண்ட நீள்கருணை மன்னுமே யுனைநம்பினே
னருள்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ வகிலாண்ட மென்னுமாசே. (கூ)

செம்புறு களிம்பென வநாதிமல மூழ்கியிருள் சேருமலர் விழியென்னவே
தெளிவற்ற கேவலந் தனைவற் றிருந்துமல சேட்டையாற் சூழ்வினுரு

தமயனாய் ஞானத்த பால்சோலை சேர்க்கவுனை தனையனிப் பாவென்ன நான்
சர்க்கம கிரமையை விரும்ப நீ தந்திடக் சகலனாய்ச் சுழல்வதன்று
பம்பரம தென்னநீன் பிறவிச்சுழிக் குளே பட்டுழல் பெரும் பாவியேன்
பாழாய மலமற்று வினையற்று மாயையின் பற்றுவிட் டினையடித்தன்
னம்பொனடி நீழல்சேர்த் தானந்த முண்டோரா னதுவா யிருப்பதென்றோ
வருள்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ வகிலாண்ட மென்னுமாசே. (ச)

முன்னைமல மென்னுமொரு பேய்பிடித் திருவினை முதிர்ந்தவெறி யாவுசுற்றி
முடியாத பிறவிக் கடற்குள் வீழ் தாசையென மூண்டசுழி வந்தமிழ்த்த
மின்னனைய மாதரொடு மசாமிரெருந்தம் விழுந்துகலவம் பொறிகளாய
விறற்கரா வணைத்தும்வத் தொக்கனு மிழப்பகான் விளியேனை வைதாவேனன்
பொன்னனைய நின்னடித் தாமரைத் தவமேலாற் புகலிடம் பிறிதுகாணேன்
பொய்யனே னுயிரினுங் கைவிட்ட தாகுவாய் புவனங்கண் முழுதுமாயுமீன்ற
அன்னையே பசிரண்ட முகடேலாக் கவைபுரண் டப்புறமு மதைதவப்பு
மருள்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ வகிலாண்ட மென்னுமாசே. (ரு)

இசையொத்த பண்களுஞ் சொல்லினொடு பொருள்களு மிருளினொடு வெளியு மென்ற
வின்பமொடு துன்பமுநரகொடு சுவர்க்கமு மென்னுதற் கரியவாய்

வரையுற்ற பொலிவிடைத் தனமொடு மனைக்குமுன் மருவுநீயே யாவுமாகி
மறைநான்கு வர்க்கமு மற்றுமுள கலைகளு மல்கவெல் லாமுமாகி
திசையெட்டு மிரவியொடு சோமனுஞ் சமயத் திரட்சிகளு மொருவராலும்
தேட்டிய புவனகோடிகளுமதில் வாழ்கின்ற தெய்வங்கள் பலவும்யாவு
மமைவுற்ற படியளிக் குஞ்சேய மையாக்குவிளைவுக்கே
வருள்ஞான வாரியே ராசசேமே விபசெல்வ மகிலாண்ட மென்னுமரசே. (௬)

நீயுள்ள தென்னுமுயி ருள்ளதென் றுமுனங்கரமவொன் னிடத்தே
நேசமுடைத் தேகி யிருப்பதால் மலமாயை யின்றிருந்த முடலெனக்கும்
கேடுமுறை வெக்களே விண்கூடறுபெனினைவக வெளிவிட்டு தனுவிலாம
லெட்டாத கேவல மிருப்பமே லாதன் மையாத் தனித்தாசை கண்டு
காயம் தரிப்பதெனி லின்புதுன் பமுமுன் கன்மமே தனையருள்வாய்
கதனுக மேட்டுக் தன்மெய்ப்புவனங்களும் கனாபுரத்தி டங்குமோக்கி
யாயுமறு காணுந் தகண்டமாய் மின்றதிரு வக்கிலேசரா மருவுதி
யருள்ஞான வாரியே ராசசேமே விபசெல்வ மகிலாண்ட மென்னுமரசே. (எ)

உடலத்தி லின்றேமக் கொழியாத விச்சைதரா ஆற்றதே தன்றனுமே
புறமுமேதானீகுழை வளித்திடும் பொழுதேல முறதல்வெவ்வு மென்றனியல்பேத

கடலொத்த பிறவிதனி லெனக்குளம் மவிச்சைகட் டேற்று சிற்றல்வேண்டுங்
கடியமல சத்திசற் றகலவரு மெனினவை கழித்ததார் நீ கழிப்பதற்
கெடலற்ற வெல்லை யுயிர்க்குநீக் குவையால் கெடுக்கா தமமலத்தான்
கெட்டாலு முன்னோநாள் கிட்டிவழி படுவதென் கேடிலா வினையருளுவா
யடலுற்றதிரி புரமடங்கவு மெரித்ததிரு வக்கினீ சுரரமருவு
மருள்ஞான வாரியே ராசசேமே விபசெல்வ மகிலாண்டமென்னுமரசே.

மங்கையர்க ளின்பமே முத்தியென் றுங்கந்த மடிவதே முத்தியென்றும்
வருமுக் குணங்கெடுதல் முத்திமின மாய்வதே வளர்முத்தி யென்றுமலமும்
பங்கமுற லேமுத்தி யென்றுநித் தியதனுப் பற்றாவதே முத்தியென்றும்
பல்வுய் ட்டுக்குநிதன் முத்தியுயிர் கெடுவதே படர்முத்தி சித்திகளெலாங்
கைவரு முத்தியா டாமையாத் தடுவதே தருமுத்தி யென்றுமுயிர்க
டமொற மலமுறத் தகவாத திருவடித் தாமமே யென்றுடியி னுன்றி
யங்கமுயிர் பொருளொன்றைக்கொண்டு நாயினேற்கானந்த முத்திதந்த
வருள்ஞான வாரியே ராசசேமே விபசெல்வ மகிலாண்ட மென்னுமரசே. (கூ)

ஆகமே யென்றும் வேறு பொருளென்று மன்னாதி பொருளொன்று நீக்காதி
பொருளொன்று மூபார்சத்த மாயை பொருளொன்றுமிடர் தவித்திருட்டிசெய்யு.

௰

நாதர்பொரு ளென்றமர ரணையிற் றுயின்றவொரு நாரணன் பொருள தென்று
நானுவிதங் கூறிவேர் குருடர் பலர் கூடி நாடியொளி தேடுமாபோற்
பேதமுறு பிறவியுட் சுழல்வதல் லாலுண்மை பெறுமாறு முளதோ சொலாய்
பின்னமுள் ளம்பக்க மேல்வீழு மாயன்ட பித்திக ளுடைத்து மண்டி
யாதிருமெ வத்தமு மிலாமலடி நாயேனை யகலாம லாண்டுகொண்ட
அருண்ஞான வாரியே ராசைசமே வியசெல்வ வகிலாண்ட வென்னம்மையே.

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி பதிகம் முற்றிற்று.